Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1578 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 23 mai 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

Pe veci împreună

Pentru toate popoarele sovietice, cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia a devenit un prilej de sărbătorire a legăturilor lor frățești, a prieteniei lor de nezdruncinat. Marii sărbători îi sînt închinate și o serie de manifestări care se vor desfășura în cursul acestei săptămîni în țara noastră.

Evenimentul istoric care a avut loc în anul 1654 la Rada din Pereiaslav a hotărît pentru totdeauna drumul poporului ucrainean. „Pe veci alături de Moscova"! — aceste cuvinte care exprimau năzuința ucrainenilor de odinioară, înrobiți și împilați, spre reunirea salvatoare cu Rusia — sînt rostite acum în Ucraina ca un legămînt.

Alături de poporul rus, cu ajutorul său frățesc, poporul ucrainean și-a dobîndit eliberarea de sub jugul cotropitorilor străini, și-a îndeplinit năzuința de veacuri de a se uni într-un stat unic ucrainean. Cu sprijinul poporului rus și al celorlalte popoare sovietice, Ucraina și-a vindecat în scurt timp grelele răni pricinuite de război și devine din zi în zi mai înfloritoare. Incă în anul 1952, marea industrie a R.S.S. Ucrainene a produs de 17 ori mai mult decît industria prerevoluționară a Ucrainei. Un nou avînt cunoaște agricultura socialistă, înzestrată cu tehnica cea mai perfecționată; pe ogoarele Ucrainei lucrează acum 182.000 tractoare, 51.000 combine de cereale și zeci de mii de alte mașini agricole complexe. Inflorește necontenit cultura R.S.S. Ucrainene. Numai în cele 147 institute de învățămînt superior studiază 280.000 studenți. Intre popoarele frățești din marea Uniune a Republicilor Sovietice Socialiste, care sub conducerea Partidului Comunist luptă cu abnegație pentru construirea comunismului, pășește și poporul ucrainean.

Prietenia dintre poporul ucrainean și fratele său mai mare, poporul rus, prietenie închegată în lupta comună pentru libertate, pentru socialism, este acum mai puternică decît oricînd. Relațiile dintre republicile sovietice, posibile numai între națiuni libere, egale în drepturi, care au un țel comun, unesc toate popoarele Țării Socialismului.

In zilele marii sărbători a Ucrainei — aniversarea actului istoric de la Pereiaslav — în toate republicile sovietice zeci și zeci de manifestări au oglindit încăodată, cît se poate de grăitor, această minunată prietenie.

Oamenii muncii din Moscova au admirat pe scena Teatrului Mare măestria artiștilor ucraineni, pe care îi prețuiesc atît de mult, în noua operă închinată prieteniei celor două popoare „Bogdan Hmelnițki". In vechiul oraș ucrainean Pereiaslav-Hmelnițki, artiștii și scriitorii ruși, participanții la Decada artei și literaturii ruse organizată în Ucraina au fost întîmpinați după datină, cu pîine și sare. O veche prietenie leagă pe membrii colhozului bielorus „Drumul lui Lenin" de colhoznicii din artelul ucrainean „Voroșilov". An de an, fiecare din aceste colhozuri își trimit reprezentanții la expoziția agricolă unională din republica frățească. De curînd, tinerii colhoznici bieloruși și-au vizitat prietenii; ei au urmărit munca acestora, au făcut schimb de experiență.

In cinstea acestei sărbători, oamenii sovietici au muncit cu și mai multă rîvnă, au dobîndit noi succese. Intîmpinînd cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia, uzina electromecanică „Stalin" din Harkov și-a luat angajamentul să dea peste plan produse în valoare de 1 milion de ruble.

Aniversarea evenimentului istoric al reunirii Ucrainei cu Rusia este o sărbătoare nu numai pentru popoarele sovietice. Oamenii cinstiți din țările capitaliste văd în U.R.S.S. un minunat exemplu de stat multinațional în care numeroase popoare trăiesc și muncesc laolaltă în deplină înțelegere. Acest exemplu le insuflă nădejde, le dă tărie în lupta lor pentru o viață mai bună. De aceea bucuria popoarelor sovietice la această sărbătoare a prieteniei este și bucuria lor. Cu atît mai însemnată este această dată pentru popoarele țărilor de democrație populară pe care le leagă de Țara Socialismului o prietenie trainică, din ce în ce mai puternică, drumul comun spre înfăptuirea aceluiași ideal.

Legăturile frățești ale poporului nostru cu popoarele rus și ucrainean au rădăcini adînci în trecut. In filele istoriei noastre întîlnim nenumărate fapte, mărturii ale acestei prietenii pe care am simțit-o întotdeauna și care ne-a ajutat să biruim multe încercări.

Ca și popoarele rus și ucrainean, poporul nostru a avut de dus o luptă îndelungată și înverșunată pentru libertate. Și întotdeauna, el a avut alături pe prietenii ruși și ucraineni care luptau pentru aceleași țeluri, împotriva acelorași dușmani. Despre aceasta vorbesc legăturile închegate încă de pe vremea lui Ștefan cel Mare, minunatul exemplu al luptei comune dusă de Ioan Vodă cel Cumplit și cazacii zaporojeni împotriva înrobitorilor turci.

De multe ori au luptat împreună împotriva jugului național și social, oamenii simpli din țările noastre. Un exemplu grăitor îl constituie lupta pe care au dus-o umăr la umăr țăranii moldoveni și ucraineni, sub conducerea iobagului Muha, în anii 1490—1492, împotriva panilor polonezi, a boierilor moldoveni și ucraineni. Alături de poporul ucrainean, care sub conducerea lui Bogdan Hmelnițki se ridicase să-și cucerească libertatea, luptau și țăranii moldoveni.

In lupta sa pentru independență, poporul nostru a primit întotdeauna ajutorul popoarelor frățești dela răsărit. Cine ar putea uita jertfa vitejilor ostași ruși și ucraineni care în 1877, la Plevna, și-au dat viața luptînd alături de ostașii romîni pentru independența țării noastre? Lupta împotriva orînduirii burghezo-moșierești, pentru o societate mai dreaptă, ne-a unit și mai strîns. Primele cercuri muncitorești au fost organizate la noi cu ajutorul revoluționarilor veniți din Ucraina și Rusia. Lupta eroică a muncitorilor din Rusia țaristă pentru înfăptuirea revoluției era privită cu simpatie și nădejde de oamenii muncii din țara noastră. Și cînd tînărul Stat Sovietic, în care triumfase revoluția, a fost nevoit să pornească lupta cu forțele contrarevoluționare, Armatei Roșii i se alătură la Odessa, Poltava, Kiev, unități revoluționare formate din muncitori și țărani romîni.

Cea mai minunată pagină din istoria prieteniei noastre seculare va rămîne desigur eliberarea poporului nostru de sub jugul hitlerist de către Armatele Sovietice care ne-au deschis drumul spre o viață nouă. Astăzi, la fiecare succes dobîndit pe drumul spre socialism, recunoștința noastră se îndreaptă spre marea Uniune Sovietică al cărei ajutor neprecupețit îl simțim zi de zi.

Exemplul statului multinațional sovietic însuflețește poporul nostru care muncește umăr la umăr cu minoritățile naționale, în strînsă prietenie cu ele, pentru construirea socialismului.

Poporul nostru urmărește cu dragoste și admirație marile realizări ale popoarelor rus și ucrainean, ale tuturor popoarelor de pe întinsul Țării Socialismului. De aceea cu prilejul celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia a fost organizată o săptămînă de manifestări închinate acestui eveniment.

In cadrul acestei săptămîni, oamenii muncii din R.P.R. vor putea asculta conferințe legate de această aniversare, vor viziona cele mai valoroase realizări ale cinematografiei ucrainene. Expoziții de cărți ucrainene vor fi organizate în București și la bibliotecile regionale. Pe scenele teatrelor vor fi prezentate piese ucrainene ca „Dragoste în zori de zi" de Iaroslav Galan, „Sfîrșitul escadrei", „Platon Crecet" și „Crîngul de călini" de A. Korneiciuc și altele. Acesta va fi un nou prilej de cunoaștere a culturii poporului ucrainean pentru care oamenii muncii din țara noastră nutresc un deosebit interes.

In zilele celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia, poporul nostru trimite un salut fierbinte popoarelor din marea țară prietenă și le urează noi succese în munca închinată înfloririi patriei lor, înfăptuirii măreţului program de construire a comunismului.

Solemnitatea înmînării de ordine ale R. P. D. Coreene

Sîmbătă, 22 mai a.c. a avut loc la Consiliul de Miniștri, solemnitatea înmînării ordinelor R.P.D. Coreene, cu care Prezidiul Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene a decorat pe conducători ai Partidului, Guvernului, ai diferitelor organizații obștești și alte personalități din Republica Populară Romînă.

Au fost decorați cu ordinul „Drapelul de Stat" al R.P.D. Coreene clasa I, tovarășii:

Gheorghe Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gheorghe Apostol, Iosif Chișinevschi, Alexandru Moghioroș, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, acad. dr. C. I. Parhon, acad. Mihail Sadoveanu, acad N. Gh. Lupu, Simion Bughici.

Cu ordinul „Drapelul de Stat" al R.P.D. Coreene, clasa a II-a au fost decorați tovarășii:

Nicolaie Ceaușescu, Mihai Mujic, Liuba Chișinevschi, Leonte Răutu, Sorin Toma, Constanța Crăciun, Leontin Sălăjan, Mihail Roșianu, Stelian Moraru, Petre Constantinescu-Iași, I.P.S.S. Justinian Marina, Ilie Murgulescu, acad. D. Danielopolu, Vasile Mușat, Alexandru Bîrlădeanu, Teodor Rudenco.

După înmînarea decorațiilor, Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene, a ținut o cuvîntare prin care a transmis viile mulțumiri ale poporului coreean, ale Prezidiului Adunării Populare Supreme și ale Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene pentru ajutorul dat de poporul romîn poporului coreean și a felicitat călduros pe cei decorați.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri în cuvîntarea sa de răspuns, a exprimat sentimentele de solidaritate și adîncă prietenie ale poporului romîn față de poporul coreean și a mulțumit în numele celor decorați pentru înaltele distincții acordate de către Prezidiul Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene.

Tineri și tinere!

Pentru ca în întreprinderile voastre să obțineți o înaltă productivitate a muncii, aplicați intens experiența înaintată în producție, folosiți din plin mica mecanizare, faceți propuneri pentru noi inovații și raționalizări, ridicați-vă măiestria profesională!

In aceste zile la orașe și sate

Succesele brigăzii utemiste

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru **Isacov Svetislav**).

Tinerii muncitori de la fabrica de încălțăminte „Ștefan Plavăț" din Timișoara, continuă să muncească cu avînt în cadrul întrecerilor socialiste pentru a da peste plan încălțăminte cît mai multă și de bună calitate. In prima decadă a lunii mai, brigada utemistă condusă de tînărul Ionel Constantin a obținut un rezultat deosebit, realizîndu-și planul de producție în proporție de 220 la sută. Rezultate însemnate în brigadă au obținut utemiștii Gavrilă Nicolae și Sore Petre. Intreaga brigadă aplică cu succes metoda graficului orar. Printr-o îmbunătățire adusă de membrii brigăzii la mașina automată de pînzuit, care constă în înlăturarea dinților la regulatorul acestei mașini, s-a reușit să se înlăture complet rebuturile și să se îmbunătățească simțitor calitatea.

Munca rodnică a oțelarilor

Graficul de producție al echipelor de oțelari de la cuptoarele Siemens Martin din Reșița arată succesele ce se obțin zilnic. Printre echipele fruntașe sînt și acelea care deservesc cuptorul nr. 1.

Echipele conduse de prim-topitorii Iacob Nicolae și Garaci Ion, fruntași în întrecerea socialistă, au dat patriei în prima decadă a lunii mai cu 5 la sută mai mult oțel decît în luna trecută.

Aplicînd pe scară tot mai largă metoda sovietică Matulineț — de elaborare a șarjelor rapide, — și folosind cu pricepere instalațiile cuptorului, colectivul de topitori ce deservește cuptorul Siemens Martin nr. 1, a reușit ca în primele 10 zile ale lunii mai, să elaboreze un număr de 19 șarje rapide. Succese de seamă au obținut și alte echipe fruntașe conduse de prim-topitorii Mocea Vasile și Iovanovici Ilie de la cuptorul nr. 3. Brigada utemistă fruntașă a întrecerii socialiste condusă de prim topitorul Bădescu Ion de la cuptorul nr. 4 a obținut pe prima decadă a acestei luni o depășire a planului în medie de 4,8 la sută. Organizarea temeinică a procesului de muncă a dat posibilitatea și brigăzilor de tineret din hala de turnare a oțelului, să obțină rezultate frumoase. Brigăzile de tineret conduse de tovarășii Burzori Gheorghe, Iliescu Ion și Ghimboasa Petre și-au depășit normele în aceeași perioadă cu peste 25 la sută. La fel au făcut și membrii brigăzilor utemiste fruntașe în întrecerea socialistă, de care răspund tovarășii Judea Alexandru și Hîrza Ștefan. Ei au obținut o depășire de normă în producție de 17,5 la sută.

Corespondent
VASILE MUNTEANU

Locuințe pentru oamenii muncii

De la o zi la alta, pe cuprinsul orașului Hunedoara apar noi blocuri de locuințe muncitorești. De curînd, într-unul din aceste blocuri s-au mutat 40 de familii ale muncitorilor de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej". Printre ele sînt familiile muncitorilor Ștefan Varga de la secția căile ferate uzinale, Ioan Sibișan de la turnătorii, Nicolae Mărculescu din sectorul furnale.

Pe șantierele Trustului nr. 4 construcții, lucrul continuă cu avînt pentru darea în folosință a noi locuințe. Brigada complexă condusă de zidarul Toma Kraus, care lucrează la blocul nr. 41 după metoda zidăriei în lanț, își depășește zilnic norma cu 20—30 la sută.

Insemnate realizări obțin și brigăzile complexe conduse de Ioan Olteanu, Damian Dirlea și alții. De pildă, brigada zidarului Ioan Olteanu care execută lucrări de zidărie la blocul nr. 40 și-a realizat pînă în prezent planul de producție în proporție de 132 la sută.

(Agerpres)

Un nou tip de frigorifer

Un grup de muncitori și tehnicieni de la fabrica „Balanța" din Sibiu a realizat pentru prima dată în țara noastră frigorifierul casnic cu absorție denumit „Artic 1954". Noul tip de frigorifer este împărțit în două compartimente: unul pentru agregatul frigorifier și celălalt pentru păstrarea alimentelor. El folosește ca energie de bază, energia calorică. Ca masă de energie calorică la acest frigorifer se poate folosi gazul metan de la conductă, aragazul din butelie sau curent electric. Dulapul frigoriferului este fabricat dintr-un cadru din lemn cu pereții dubli și vopsiți cu „Duco". Intre pereții dubli există un strat termo-izolator din vată de sticlă.

Dulapul are o capacitate de 70 de litri și o greutate de aproximativ 100 de kilograme. Compartimentul pentru alimente este prevăzut cu 3 rafturi metalice pentru așezarea alimentelor și două tăvi metalice pentru formarea cuburilor de gheață.

(Agerpres)

Comune și sate electrificate

Datorită preocupării permanente a organelor de partid și de stat, în regiunea Baia Mare au fost electrificate în ultimele 6 luni numeroase comune și sate.

Pentru prima oară s-au aprins becurile electrice în comunele Turu-Lung, Turt, Orașul Nou și Vama din raionul Oaș, în comunele Tiream și Acîș din raionul Carei, în comunele și satele Recea, Săsari, Mocira, Satulung și Satu Nou, Ardusat din raionul Somcuța Mare, în comuna Medieșul Aurit din raionul Satu Mare și în alte sate și comune din regiune. (Agerpres).

Pentru succesul strîngerii recoltei

Indată după realizarea sarcinilor prevăzute pentru campania de însămînțări, majoritatea stațiunilor de mașini și tractoare din regiunea Oradea au început lucrările de întreținere a culturilor și pregătirile pentru recoltarea păioaselor.

Colectivul de mecanizatori de la S.M.T. Tileagd a revizuit și executat pînă la 18 mai reparațiile necesare la toate tractoarele și secerătorile care vor fi folosite în campania de recoltare. La batoze, lucrările de reparație au fost executate în proporție de peste 90 la sută. In vederea sprijinirii gospodăriilor agricole colective la întreținerea culturilor, cultivatoarele existente în stațiune au fost transformate în prășitoare. Conducerea stațiunii a încheiat pînă acum contracte cu gospodăriile agricole colective pentru efectuarea prășitului mecanic pe 200 ha.

De asemenea, mecanizatorii de la S.M.T. Nușfalău au revizuit și reparat pînă acum 60 la sută din tractoare, 15 batoze și 4 prășitoare mecanice. Planul de încheiere a contractelor în vederea executării prășitului mecanic în gospodăriile colective și întovărășirile agricole a fost realizat în proporție de 60 la sută.

Succese însemnate în pregătirea parcului pentru lucrările de întreținere și recoltare au obținut și mecanizatorii de la S.M.T. Valea lui Mihai. Ei au transformat cultivatoarele în prășitoare mecanice, iar planul de încheiere a contractelor în vederea executării prășitului mecanic l-au realizat în proporție de 80 la sută. Totodată, planul de reparații a fost îndeplinit în proporție de 90 la sută la batoze și de 70 la sută la secerători-legători.

In stațiunile de mașini și tractoare din întreaga regiune, mecanizatorii au transformat în prășitoare mecanice un mare număr de cultivatoare și au executat reparațiile la batoze în proporție de 31 la sută, iar la secerători-legători în proporție de 35 la sută.

Așa au văzut la colectiviști

SIBIU (de la corespondentul nostru **Popa Gavrila**).

Timpul favorabil din ultimele zile a permis țăranilor muncitori din raionul Sibiu să înceapă lucrările de întreținere a culturilor. Insămînțate după cum prevede agrominimul, culturile de toamnă și de primăvară s-au dezvoltat simțitor. Dar în același timp și buruienile cresc. Pentru a le distruge, colectiviștii și țăranii muncitori din unele comune au și început prășitul și plivitul. Altfel nu se pot obține recolte bogate. Printre care au început lucrările de întreținere a culturilor au fost colectiviștii. Pîna acum cîtva timp membrii gospodăriei agricole colective din comuna Șelimbăr au prășit sfecla de zahăr și sfecla furajeră, floarea-soarelui, chimion etc. De asemenea colectiviștii din comuna Amnaș au plivit 13 hectare păioase. Tot în această comună țăranii muncitori au plivit o suprafață de 130 hectare. O preocupare de seamă pentru efectuarea acestei lucrări o au și colectiviștii din satul Hamba. Indrumați de conducerea gospodăriei și de organizația de partid, ei au reușit să termine prașila întîia pe o însemnată suprafață, plivind totodată 26 hectare grîu, 5 hectare orz și 3 hectare ovăz.

Desfășurînd întrecerea socialistă, brigada de cîmp condusă de tovarășul Gunesch Ion a dobîndit succese frumoase. Printre colectiviștii evidențiați se află și Atanasie Stratulat, Mihai Ipak și Dumitru Cocoșel. Printre primii pe raion au început prășitul și colectiviștii din comuna Cristian. Urmînd exemplul acestora, țăranii muncitori cu gospodării individuale au prășit pînă acum cîteva zile mai bine de 127 hectare. Țăranul muncitor Ion Jenaru și-a prășit suprafața de 0,24 ari. Fruntași la întreținerea culturilor sînt și țăranii muncitori Pisu Ion și Lorenț Maria.

Colectiviștii și țăranii muncitori din raionul Sibiu continuă să desfășoare cu intensitate lucrările de întreținere pentru a distruge la timp buruienile și a crea condiții prielnice dezvoltării culturilor.

Tineri muncitori de pe ogoare! Respectați regulile agrotehnice cu privire la îngrijirea culturilor. Pliviți la termen buruienile din lanuri și prășiți la timp și de cîte ori este nevoie culturile. Folosiți fiecare zi, fiecare clipă prielnică pentru a asigura o bună întreținere culturilor!

Roadele întrecerii

GALAȚI (de la corespondentul nostru **Iancu Trifan**). — După ce au terminat muncile agricole de primăvară, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Filești, raionul Galați, au început lucrările de întreținere a culturilor.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, ei au reușit ca pînă în ziua de 19 mai să termine de prășit suprafața de 16 hectare cu floarea-soarelui. De asemenea, tot pînă la această dată, colectiviștii din Filești au executat prima prașilă și la porumb. Dacă la însămînțări au fost fruntași colectiviștii Apostol Marin, Tăbăcaru Sultana, Radu Marghioala și Atanasiu Dafina, tot ei sînt și în fruntea muncilor de întreținere a culturilor.

Cu avînt sporit se desfășoară întreținerea culturilor în întreg raionul Galați. Astfel pînă la 18 mai, în tot raionul a fost prășită suprafața de 1132 hectare și plivite culturile de păioase pe o însemnată suprafață. In frunte se află gospodăria colectivă din comuna Pechea, care a prășit 90 de hectare floarea-soarelui, 66 hectare cu porumb, 10 hectare coreandru, 10 hectare sfeclă, 10 hectare fasole și alte culturi.

Lucrările pentru întreținerea culturilor au început și în raionul Filimon Sîrbu. Printre primii care au pornit să execute aceste munci sînt colectiviștii din comuna Ciulnei, care numai în două zile au prășit 20 hectare floarea-soarelui și 5 hectare cu porumb.

Muncile de întreținere a culturilor se desfășoară tot mai intens în întreaga regiune. Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale depun toată strădania pentru a executa la vreme întreținerea culturilor pentru a le crea condițiuni prielnice de dezvoltare și să lege rod bogat.

Să cureți și să revizuiești cuiburile destinate păsărelelor atît de dragi copiilor nu este o treabă ușoară.

Se cere multă atenție, chiar simț de răspundere. Lepezeanu Florica din clasa VI-a a școlii nr. 23 bis de fete și Ciubotaru Silviu elev în clasa IV-a a școlii nr. 30 de băieți curăță cu îngrijire cuiburile păsărelelor înainte de a fi instalate în copacii din parcul Palatului Pionierilor din Capitală.

In întîmpinarea Zilei Internaționale a Copilului

In perioada de prezentare a produselor fabricii „Gh. Gheorghiu-Dej" care a fost organizată la magazinul „Confecția" din Calea Victoriei, raionul unde au fost expuse confecțiile pentru copii a cunoscut o mare afluență de cumpărători. Cumpărătorii, pionieri, școlari sau părinți, au însemnat în caietul de sugestii al magazinului aprecieri asupra muncii colectivului fabricii de confecții în direcția îmbunătățirii calității și îmbogățirii modelelor specifice sezonului.

Dovedind grijă față de copiii oamenilor muncii, colectivul serviciului tehnic se străduiește să îmbunătățească continuu sortimentele de confecții pentru copii. In cinstea Zilei Internaționale a Copilului aici au fost create și puse în lucru 30 de modele noi printre care: costumașe tulon, rochițe din olandină și pichet, fuste plisate, șorțulețe din olandină, pantaloni de joc, etc. La executarea acestor modele lucrează cu dragoste muncitorii și tehnicienii de la sectorul 6. Ei acordă o atenție deosebită calității și aspectului exterior al produselor. Noile modele se vor pune în desfacere pînă la sfîrșitul acestei luni prin magazinele din Capitală și din alte orașe ale țării. (Agerpres).

Expoziția viitorilor muncitori

In școli, tineretul patriei noastre se străduiește să capete cît mai multe cunoștințe pentru a le pune apoi în slujba construirii socialismului. Cu multă însuflețire învață și aplică în practică cele studiate, elevii școlilor din sistemul rezervelor de muncă. Astfel, pentru a-și desăvîrși măestria, ei construiesc cu dragoste și grijă aparatele electrice, mașini unelte, instalații etc. Aceste lucruri sînt făcute cu mult simț de răspundere. Calitatea și productivitatea sînt două condiții cerute de orice produs. Ajutați de comuniști, de comitetele organizațiilor de bază U.T.M., ei fac cu cinste față acestor cereri.

Cu aparatele și mașinile lucrate se organizează expoziții pentru a servi ca stimulent și schimb de experiență între elevii diferitelor școli profesionale.

Rîndurile de mai jos, ne vorbesc despre o astfel de expoziție organizată în orașul Timișoara.

In vecinătatea sfatului popular regional din Timișoara se ridică impunător un adevărat palat. Este Școala profesională metalurgică nr. 2 din sistemul rezervelor de muncă.

Iată că în fața scării care duce spre intrarea în școală s-a oprit un copil. E îmbrăcat în straie țărănești, iar în jurul gîtului poartă cu grijă o cravată de pionier.

Copilul își ridică privirea spre panoul din fața intrării pe care era scris „Expoziția Rezervelor de Muncă", apoi, grăbit, începu să urce scările.

S-a oprit în fața standului unde erau expuse o serie de caiete cu schițe de mașini și descrieri asupra proceselor tehnologice de construcție a mașinilor-unelte, aparatelor electrice, diferite scule din trusa individuală a elevului etc.

Nerăbdător băiatul porni înainte spre un strung, deasupra căruia se afla un cartonaș alb, scris cu litere albastre: „strung executat de către elevii Școlii profesionale metalurgice nr. 2 Arad".

Un elev în uniforma rezervelor de muncă, văzînd pe fața copilului o umbră de nedumerire, se apropie prietenește de el.

— Acest strung pe care îl vezi aici, tovarășe pionier — este unul din cele patruzeci de strunguri executate de elevii acestei școli. Școala — continuă elevul are turnătorie proprie, o secție de forjă, raboteze și altele. Elevii școlii, cu ajutorul maiștrilor pricepuți execută strungurile de la operația de turnare și pînă la ultima șlefuire.

Elevul cu epoleții albaștri invită pe pionierul nostru să vadă și alte mașini și aparate.

Uimit pionierul se urni din loc, murmurînd: un strung întreg, făcut de elevi..."

Pe un postament îmbrăcat în pînză albastră era așezat un aparat cam ciudat la prima vedere.

— Am ajuns în sectorul electricitate — lămuri însă călăuza. Aparatul pe care-l vezi a fost executat de elevii Școlii profesionale de energie electrică nr. 4 din Arad. Este un aparat de sudură electrică și se pot executa cu el trei operațiuni de odată. Aparatul pe care îl vezi însă nu este în mărimea sa naturală.

— Dar așa cum e, merge? întreabă pionierul.

— Desigur e în perfectă stare de funcționare.

Iată aici — continuă călăuza — un aparat mic; acesta este executat de elevele școlii profesionale nr. 4 din orașul nostru. In multe cazuri, pînzele de fierăstrău pentru tăiat metale se pot rupe. Dacă nu ai la îndemînă acest aparat îți trebuie o pînză nouă spre a o înlocui pe cea ruptă. Dacă îl ai, însă execuți automat sudarea pînzelor rupte.

— Dar ce-o mai fi și asta?

— Aceasta este o stație de transformare a curentului electric (în miniatură) executată de elevii Școlii profesionale electrotehnice nr. 5 din Timișoara.

Această stație este și ea în stare de funcționare. In starea în care se găsește, transformă curentul de 185 volți în curent de 3 volți.

După închiderea expoziției stația va fi expusă în cabinetul de electrotehnică al școlii spre a servi ca material didactic în explicațiile profesionale.

— Dar acela din dreapta?

— Acesta este un nou prototip de polizor cu două pietre de polizat. Atît prototipul polizorului cît și execuția sa aparține elevilor Școlii profesionale electrotehnice nr. 5.

Polizorul din fața noastră ferește omul de accidente, în sensul că nu-l poți porni decît numai atunci cînd ferestrele vizoare sînt lăsate în jos, prin acest mîner care servește în același timp și ca întrerupător.

Cu mult entuziasm pionierul nostru însoțit de elevul în uniformă cu epoleții albaștri au trecut în revistă obiectele și aparatele executate de elevii școlilor profesionale, viitoarele cadre de muncitori calificați ai fabricilor și uzinelor patriei noastre.

— Ei, ce spui? Ți-a plăcut?... întrebă prietenos călăuza tînărului pionier.

— Vreau să devin și eu elev al unei școli profesionale la anul cînd voi termina clasa VII-a elementară, izbucni cu bucurie pionierul nostru.

Corespondent
LEU VIRGIL

LITERATURĂ-ARTĂ

DISCUȚII

Despre curaj în creația literară

Vă scriu ca orişicare cititor de sonete şi poeme, de nuvele şi romane, de comedii şi tragedii. Citesc fiindcă vreau să cunosc mai bine viaţa şi oamenii, frămîntările lor, gîndurile, bucuriile şi durerile lor. Citesc fiindcă vreau să cunosc adevărul. Citesc fiindcă adevărul este bineînţeles cu mult mai larg decît mica şi îngusta experienţă personală.

Eu mă apropii de carte cu aceste gînduri — dar nu întotdeauna cartea răspunde gîndului meu. Uneori în cărţile noastre — şi nu numai în cărţi, ci şi în piese şi în filme — viaţa mea, viaţa noastră apare uniformă, plictisitoare, oameni cu simţăminte mici, şterşi, încît citind despre ei, te plictiseşti la rîndul tău de plictiseala lor. Şi sînt încă destui „eroi" ai cărţilor noastre care n-au curaj (aşa cum n-au curaj creatorii lor) încît numai eroi nu se mai pot numi.

L-aţi auzit pe Simeon Albac mărturisindu-şi dragostea? O declaraţie de dragoste — cel puţin pentru mine iubitor al lui Shakespeare şi Eminescu — e un act de curaj, plin de inspiraţie, o mărturie a marei frumuseţi umane! Simeon Albac — în prima sa declaraţie de dragoste — cuprinde cu o mînă fata iubită şi-i înşiră radiind... punctele prevăzute în planul de înflorire a raionului pentru anii viitori!

Dar eroul schiţei lui Corneliu Leu „Cu lădiţa galbenă" apărută chiar în ziarul dumneavoastră? Autorul parcă-i paralizat de frică, el nu îndrăzneşte să arate cît de cît greutăţile, frămîntările, perspectivele reale ale unui tînăr care pleacă la ţară azi. „Cu lădiţa galbenă" e un exemplu admirabil pentru a defini culoarea în care apare lipsa de curaj — trandafiriul!

Eu cred că curajul este una din cele mai însemnate calităţi ale omului. Curajul faptelor şi al credinţei, al dragostei, curajul măreţ revoluţionar al epocii noastre, al celei mai curajoase epoci.

Eu nu sînt scriitor, dar cred că oamenii epocii noastre sînt cu mult mai interesanţi decît oamenii secolelor trecute. De ce atîta teamă în descrierea luptei de clasă — mai îndîrjită ca niciodată? De ce înfrîngerea duşmanului de clasă are proporţiile unei simple călcări peste un vierme şi de ce naşterea şi călirea complicată, anevoioasă, a caracterului omului simplu — eroul zilelor noastre — e făcută după mecanismul descîntecului popular al celor nouă răutăţi şi nouă şerpi? Descîntecul acela sună cam aşa: „S-a trezit fecioara tînără cu nouă răutăţi în trupul ei şi i-a trimis Sfînta Duminică nouă şerpi buni în ajutor. A venit un şarpe şi a înghiţit o răutate şi au mai rămas opt răutăţi. A venit alt şarpe şi a înghiţit o răutate şi au mai rămas şapte răutăţi. A venit al treilea înghiţind o răutate şi au mai rămas şase..." Şi aşa mai departe pînă fecioara tînără „rămîne trup luminat şi curat ca un argint strecurat!"

Aşa se întîmplă deseori şi cu acei eroi pozitivi care trec senini prin încercări — dacă mai trec — ca pînă la urmă să devină curaţi ca argintul strecurat!

De ce?

Cred că nu-i demn de numele de scriitor — inginer al sufletelor omeneşti — cel care prezintă viaţa îngust, oameni fără voinţă, realitatea în roz, acel care ascunde greutăţile în puful moale al convenţionalismului! Sînt de părere că astfel scriu doar acei care subapreciază realitatea noastră şi nu au descoperit întreaga măreţie a dramatismului ei.

Este adevărat totuşi că avem unii scriitori care se cred „curajoşi". Ei au „curajul" de a fugi de realitate, călătorind în „sferele înalte" ale nemuririi, odihnindu-se în serele călduţe ale plantelor, sau purtînd lungi convorbiri cu ei înşişi despre arta lor literară.

De ce?

De ce sînt „viteji" care au curaj să scrie despre metamorfoza lor în aştrii cereşti, dar n-au curajul să vorbească despre lucrurile dramatice care se petrec azi pe pămîntul nostru? „Curajul" lor nu miroase oare a laşitate? Nu de asemenea curaj avem nevoie.

Doresc, la fel cu miile de cititori, de iubitori ai artei din toată ţara, să ni se dea opere care să răspundă răspicat la marile noastre probleme, care să nu se ferească de zugrăvirea greutăţilor noastre, ci să ne ajute în a le birui! Ce părere au creatorii noştri? Ce-i împiedică în îndeplinirea acestei dorinţi, născute din încordarea zilelor noastre? Iată probleme care ar merita să fie dezbătute.

MIRCEA SAUCAN
regizor — Bucureşti

* *

Scrisoarea pe care o reproducem mai sus, a sosit la redacţia ziarului nostru ca atîtea alte corespondenţe în care tineri cititori, iubitori de literatură, pun în discuţie probleme care-i frămîntă în legătură cu dezvoltarea literaturii noastre pe drumul realismului socialist.

Redacţia a socotit indicat să publice această scrisoare, care constituie un binevenit îndemn la adresa scriitorilor, criticilor literari, şi tuturor iubitorilor de literatură, de a dezbate prin presă una din problemele cheie ale literaturii noastre: ce înseamnă îndrăzneală în creaţie, în ce chip să fie redată în operele literare întreaga bogăţie şi autenticitate a vieţii.

„Scînteia tineretului" cheamă pe toţi cei care se simt legaţi de cauza înfloririi literaturii noastre noi, să-şi spună cuvîntul cu privire la chestiunile ridicate în această scrisoare.

Fericirea

Nicolae Ţic

Urcă treptele în fugă, ca o ştrengăriţă, dar intrînd în cameră şi văzînd masa pregătită — farfuriile, tacîmurile, şervetele erau la locul lor — se potoli şi călcă în vîrfuri, să n-o simtă nimeni. Pricepu îndată că maică-sa iar o s-o mustre pentru că a întîrziat.

Cînd intră maică-sa, Iulia o îmbrăţişă. „...S-a pregătit, s-a pregătit", gîndi bucuroasă.

— Parcă dumneata ai fi mireasa, nu eu! îi zise Iulia, observînd că maică-sa a îmbrăcat o rochie de sărbătoare. Aşa vezi să fii frumoasă mămico, să te placă ginerele!

— Să taci! făcu maică-sa. Taci, pînă ţi-e bine.

Iulia era o fată mărunţică, cu părul blond, lăsat în valuri, faţa albă şi ochii liniştiţi ca oglinda apei în vreme senină.

Mama o privea şi nu înţelegea cum i-au răsărit în minte atîtea lucruri necugetate. A făcut totul, fără ca ea să bănuiască măcar. O credea o fată care nici nu ştie să se uite în ochii băieţilor, care îşi vede de carte şi atîta tot. Şi acum? Acum avea să vină ginerele. Adică, rămîne de văzut dacă va fi ori nu ginere.

— Îl aşteptăm şi pe Ştefan, nu-i aşa? încercă Iulia s-o îmbuneze.

— Ştefan, Ştefan! Ce am eu cu el? O clipă rămase dezorientată de faptul că Iulia abia îşi stăpînea rîsul, apoi adăugă:

Un vîntură lume. Activist! Unul fără meserie şi fără dumnezeu. Adună tot ce are într-o lădiţă şi bate ţara, ca ţiganii cu şatra. Mie nu mi stă la inimă...

— Nici nu-i nevoie, zise Iulia. I-am spus că dumneata n-o să te bucuri de venirea lui. El vine pentru mine. Dacă vrei — stai să-l vezi. Dacă nu...

— Măi fată, zise maică-sa trăgînd-o spre ea şi privind-o în ochi, nu cumva v-a pus necuratul să fă'ţi... aşa, ca cei căsătoriţi — şi acuma nu mai pot da înapoi?

Iulia se-nroşi pentru că nu i se mai pusese pînă acum o asemenea întrebare.

Maică-sa o zgîlţîi, să-i răspundă.

— De ce mă întrebi? Cred că n-ar trebui, zise Iulia, stins.

Văzînd că maică-sa îşi pierde firea, adăugă, stăpînită: „n-avea nici o teamă"... „Doamne cît de cicălitoare te-ai făcut, mamă scumpă", gîndi ea. Iulia nu mai semăna cu cea dinainte. Lipsea în după amiezi de acasă. Mergea la teatre, la şedinţe — peste tot. Maică-sa simţea că n-o mai poate stăpîni. Iulia îşi dădea seama că abia acum începe să trăiască. I se părea că toate bucuriile ei se leagă de Ştefan.

Ştefan era activist al Comitetului Central U.T.M. — un tînăr înalt, cu părul bogat şi faţa plină, rumenă — mereu vesel, încrezător. Iulia l-a cunoscut într-o împrejurare destul de neplăcută. Ştefan a trecut pe la facultate — şi aflînd că o oarecare Iulia nu vrea să muncească în organizaţie — a chemat-o şi a criticat-o. El zicea că o critică tovărăşeşte, dar Iulia a izbucnit în plîns. „Sînt în felul dumitale de a fi şi a trăi cîteva lucruri tare păcătoase, care se cer smulse din rădăcină, cu cleştele" — i-a zis Ştefan. „Să vedem dacă s-o găsi cel care să le smulgă", a răspuns ea, întărîtată; „Cred că s-a găsit". Curînd, şi au dat seama că se caută unul pe celălalt. Şi, tot curînd, au început certurile între ei. Ştefan încerca s-o scape de cicălelile maicii. „Tu eşti încă un copilaş, fata mamii, îi zicea el, ironic. Te ţii de fusta ei, să nu te pierzi". Iulia se înfuria şi fugea acasă, cu lacrămi în ochi: „Nu mai vorbesc cu tine în viaţa mea". A doua zi îi dădea telefon şi întreba dacă o iartă. În aceeaşi zi se certau iar.

Acum, Ştefan era în deplasare, prin ţară. În urmă cu aproape două săptămîni cînd se despărţiseră — îi spusese Iuliei că vineri, ori sîmbătă la prînz cel mai tîrziu se va întoarce şi o va vizita acasă.

Iulia se lăsă ispitită de aducerile aminte despre Ştefan şi cînd îşi dădu seama că ceasurile au trecut, se nelinişti. Maică-sa mînioasă de mult şi de supărată ce era, nici n-o mai poftise şi pe ea. „De ce n-a venit Ştefan? se întreabă fata. O vreme se mîngîie cu gîndul că poate a întîrziat trenul. Dar, cum întrebarea „ce-i cu Ştefan?" revenea mereu, mereu, ca un refren, — se îmbrăcă în grabă, ieşi şi se îndreptă spre locuinţa lui. „Dacă ştia că nu poate veni trebuia să mă anunţe să-mi scrie, ori să-mi dea un telefon".

Sună, apoi aşteptă nerăbdătoare. Într-un tîrziu, apăru o femeie destul de tînără, care o întrebă ce doreşte.

— Cu tovarăşul Ştefan, zise fata. Din primele clipe se simţi umilită. „Femeia aceasta stă în casă cu Ştefan. Ce caută aici?"

Cealaltă ezită un moment apoi zise:

— Dar nu mai locuieşte aici ...S-a mutat, de vreo săptămînă.

— Nu se poate! spuse Iulia, aspru. Intră în cameră, fără să ceară voie.

— Soţul meu, spuse femeia. Şi copiii. Iulia îngălbeni. Ştefan nu mai trăia aici. Mobila, oamenii, toate se schimbaseră...

— Unde e Ştefan? întrebă.

— Ce-ai cu el? Habar n-avem, zise bărbatul care îşi potrivea cravata în faţa oglinzii. Mai zilele trecute — să tot fie o săptămînă — ne-a dat camera în primire şi a şters-o.

Iulia ieşi zăpăcită.

„Ce s-a întîmplat cu Ştefan? Vasăzică n-a plecat în ţară, dacă abia acum o săptămînă s-a mutat de aici. M-a minţit". Şi pentru prima oară îi fulgeră prin minte un gînd: dacă Ştefan s-a ascuns de ea? Şi-o fi găsit altă fată... „Absurd, absurd" — îşi zise imediat. „Ştefan nu-i un asemenea om..."

Porni spre Comitetul Central, în speranţa că îl va găsi acolo, ori îi va afla adresa.

— Nu se poate, zise portarul. Pe Ştefan al dumitale l-au mîncat puricii. Nu mai e aici...

— Nu mai e? întrebă Iulia, încreţindu-şi fruntea.

— Fată dragă, înţelege odată...

„Ce să înţeleg? Cum adică — nu mai e aici?"

După multe dom-dăneli i se dădu voie să intre la Lesnea care era bun prieten cu Ştefan, şi Iulia îl cunoştea destul de bine. Intră în biroul lui cu oarecare teamă.

Lesnea se ridică de la birou şi întinzîndu-i mîna, o pofti să şadă. Pricepu îndată scopul vizitei şi se simţi stînjenit. O întrebă ce mai face şi cînd va avea examenele la facultate — întrebări atît de nepotrivite în momentele acelea.

— Ai venit să mă întrebi despre Ştefan, spuse Lesnea, destul de încurcat. Iulia încuviinţă din cap, dar nu avu putere să spună ceva.

— Nu ţi-a scris pînă acum? întrebă Lesnea, blînd.

— Nu, şopti Iulia, de unde să-mi scrie? Ce s-a întîmplat cu el?

— Iată. Ştefan nu mai lucrează la Comitetul Central. A fost scos din muncă, spuse Lesnea, privind-o în ochi.

— Da? murmură fata. De ce? Unde-i acum?

— În urmă cu o lună — continuă Lesnea, a fost trimis în ţară cu însărcinări grele. Trebuia să ajute la formarea unei întovărăşiri. Oamenii de acolo nu prea s-au învoit. În loc să-i lămurească cu răbdare, Ştefan s-a purtat urît, a călcat liberul consimţămînt. După cîteva zile întovărăşirea s-a destrămat. Oamenii l-au huiduit şi l-au scos afară din sat. Au fost frămîntări mari.

Iulia sta, înmărmurită.

— Se află acum la Hunedoara, lămuri Lesnea, repede. E trimis pe şantier, nu se ştie pentru cît timp, să-şi răscumpere păcatul.

— Şi mie de ce nu mi-a spus nimic? întrebă fata, ştergîndu-şi lacrimile. De ce a fugit ca un hoţ?

— Pentru că nu ştia cum o să primeşti vestea. Nu avea curajul necesar. Abia zilele astea a plecat din Bucureşti. Era zdrobit.

Iulia se ridică, dîndu-şi seama că nu mai are nimic de întrebat. Aleargă spre casă. Se trînti pe pat şi se prefăcu că citeşte. De fapt nu vedea literile. „Vasăzică Ştefan s-a dus... S-a dat la fund... A călcat linia partidului, şi-a bătut joc de oameni! Cum i-a venit în gînd să se căsătorească cu un activist? Oamenii ăştia au o viaţă aşa de frămîntată... pot greşi în orice moment şi într-un asemenea caz... Dacă s-ar fi căsătorit înainte de povestea asta? Ce s-ar fi făcut ea, acum?

Ştefan e pătat pentru întreaga viaţă! „Nu, nici nu mai poate fi vorba de căsătorie, îşi spuse. Trebuie să-l uit şi numele — şi dacă va mai veni cîndva prin Bucureşti — să-l ocolesc. Atîta tot".

Dar cu cît încerca să se gîndească mai puţin la Ştefan, cu atît inima şi gîndirea se umpleau de chipul lui. „Prostii mai sînt. Vreau să mi-l scot din inimă într-o clipă, cum scoţi un cui din scîndură".

Curînd, se pomeni scotocind prin casă, căutînd lucruri care să-i amintească de el. „Lui îi place şedinţa aceea de partid din „Secerişul". Unde-i „Secerişul?" Nu avea cartea în bibliotecă. Alte cărţi! Nu găsi niciuna dintre cele care îi plăceau lui Ştefan. Un cadou din partea lui? Nu avea. Privirea i se opri pe o rochie de seară, pe care o purtase atunci cînd au fost la „Fata fără zestre". Aşa. După ce au ieşit de la spectacol s-au plimbat. Au trecut pe străzi lăturalnice. Era noroi mult. Ştefan a cuprins-o în braţe, a sărutat-o. Ea s-a zbătut. „Lasă-mă, că ne văd oamenii". „Parcă ei nu se sărută?" a zis el, mîngîietor. Vom avea curînd casa noastră şi atunci... La un colţ de stradă era să-i lovească o maşină. Ea s-a speriat. Ştefan a liniştit-o. „Nu-ţi fie frică, eşti cu mine".

Iulia ieşi în stradă şi se îndreptă spre un debit care avea telefon. Vroia să-l întrebe pe Lesnea dacă Ştefan e socotit un om rău, un duşman. Formă numărul, dar în acelaşi timp puse receptorul în furcă. „M-am pierdut minţile! Cum am ajuns să cred despre el aşa ceva?".

...Maică-sa o îndemnă să se culce. Iulia intră în pat. „Biata maică mea, ce ştie ea? E împovărată de ani, vrea să fiu liniştită şi fericită, la casa mea". O auzi cum bate mătănii, în camera cealaltă. Tîrziu, maică-sa o povăţui să închidă geamul, ca nu cumva să-i fie frig peste noapte. „Biata maică-mea, vrea să fiu fericită"... Iulia sări din pat şi începu să se îmbrace, fără zgomot. Trebuia să-l vadă pe Ştefan — cum o fi, unde o fi. O clipă să stea cu el, să-i spună ce are de spus şi pe urmă...

Dormi mamă? Dormi, în linişte. Iulia îţi lasă o scrisoare prin care te roagă să o ierţi. Va lipsi mîine de acasă, poate şi poimîine.

...A doua zi către prînz, cînd Iulia cobora în gara din Hunedoara, Ştefan se afla la conducerea şantierului şi îl dăscălea cu înfocare pe un inginer tinerel, care pleca la Bucureşti.

— Te duci la Pedagogie, auzi? Nu zice nu, te duci! Întreb! de ea. Scorneşte orice motiv. Pînă ajungi, ai vreme. Mie atîta să-mi spui cînd te întorci: cum arată cum se simte. Atît. Pe urmă, văd eu.

Pe aproape se aflau cîţiva tineri care, ascultînd convorbirea lui Ştefan cu inginerul, îşi dădeau coate şi şuşoteau.

—Îţi aduci şi cucoana aici? întrebă unul, batjocoritor. I s-a urît şi ei cu binele?

Ştefan nu le răspunse — dar cînd tinerii izbucniră în rîs, se întoarse spre ei.

— Vedeţi-vă de ale voastre. Mai bine v-aţi duce la cursuri, să învăţaţi ceva.

— Nu vrei să ne mobilizezi tu, cu forţa? sări unul. Te pricepi, continuă cu înţeles.

Ştefan, dîndu-şi seama că n-o poate scoate la capăt cu ei se depărtă, mîhnit. Toţi ştiau că a fost trimis în muncă de reabilitare şi unii, mai răutăcioşi, nu-i mai ziceau Ştefan ci „Muncă de jos". El trebuia să înghită toate şicanele şi să ierte. „Ce pot face? Să mă războiesc cu ei? E o copilărie. O să muncesc pînă cînd dau în brînci şi o să le arăt tuturor că sînt om cu adevărat".

Cînd sosi, Iulia se apropie sfioasă de grupul tinerilor. Întrebă de Ştefan.

— Ştefan? Păi cum să nu-l ştim! E mare ştab la noi! Intră un tînăr în vorbă, privind-o insistent. Eşti cumva cucoana lui?

Iulia se-nroşi. Înţelese îndată felul în care e privit Ştefan de către unii şi starea în care trebuie să se afle el.

— Iată dau eu fuga să-i spun bucuria, zise tinerelul. Ceilalţi porniră să rîdă pe socoteala lui Ştefan, făcîndu-i semn cu ochiul.

— Ţi-a venit cucoana, boierule... Hai...

Ştefan, care se afla în dormitor şi citea, rămase nedumerit. Ceru lămuriri şi imediat se convinse că a sosit Iulia.

— Tovarăşe, tovarăşe spuse el, apropiindu-se de tînăr, te rog ca pe un tată ca pe un prieten.. Auzi? Nu rîde, te rog. Spune-i fetii că nu sînt aici. Dă-i bileţelul ăsta, spuse, scriind ceva pe o hîrtie. Şi Ştefan ieşi val-vîrtej.

Tînărul îl privi rîzînd şi clătinînd din cap. „Aha gîndi, ţi-ai făcut mendrele cu ea şi acum încerci să scapi. Scapă tăticule, dacă poţi. Eu te ajut.

— Cocoană, boierul dumitale s-a curăţat... Nu e pe aici...

Iulia, tremurînd, luă biletul şi citi: „o să mai dau ochi cu tine cînd toţi mă vor socoti iar un om adevărat".

„De ce fuge de mine? Nu mai avem nimic unul cu celălalt. Trebuie să aibă curajul să mă privească în ochi. Nu mi-a făcut nimic rău, nu i-am făcut nimic".

Străbătu şantierul însoţită de un inginer căruia îi spuse că e sora lui Ştefan.

— Lucrează ca oricare, aici? întrebă Iulia.

— ...La lopată, lămuri inginerul. A intrat şi în şcoala de calificare deşi, după cîte ştiu, n-o să rămînă multă vreme la noi. Deocamdată, e tare abătut. Simte ce-a păcătuit. Cred că o să puteţi să-l întîlniţi diseară, cînd intră în schimb.

— Iartă-mă că te-am minţit. Nu sînt sora lui Ştefan, zise Iulia, cu înţeles.

Celălalt rămase mirat — şi nu răspunse. „Are suflet de aur, gîndi. Nu vrea să şi piardă iubitul".

Într-un tîrziu însă se îndreptă spre gară. Era obosită, nedormită şi flămîndă. Se îngrozi la gîndul că s-a făcut de rîs în faţa celor de aici. „Toţi şi-au dat seama că alerg după el. M-am purtat ca o proastă. Cu Ştefan n-o să mai vorbesc în viaţa mea". Îşi scoase bilet şi aşteptă. Sosi trenul. Iulia urcă pe o treaptă. Tocmai cînd să plece trenul, coborî şi se ascunse în sala de aşteptare. „Trebue să-l văd... O singură dată să-l văd".

În vremea asta, Ştefan cutreera oraşul, fără o ţintă anume. Nu putea să şi limpezească în minte un lucru foarte important pentru el. De ce a venit Iulia? Din dragoste? Nu vrea să-l piardă — ci dimpotrivă, să-i ajute? Şi dacă ea vrea să aibă cu el o simplă explicaţie, aşa cum se obişnuieşte cînd te desparţi de cineva?

După şedinţa aceea în care fusese sancţionat se îndreptase de cîteva ori spre casa Iuliei, ca să-i împărtăşească durerea. Rămăsese la poartă, mut. Gîndu că poate Iulia nu va înţelege aşa cum trebuie starea lui. Îl oprise să intre. Socotise că e nimerit să lase să mai treacă un timp. Acuma însă imaginea fetei iubite îl stăpînea în aşa măsură încît nu putea dormi, nu putea lucra. Se pomenise intrînd în vorbă cu fete de pe şantier şi întrebîndu-le [illegible] un bărbat care ar fi sancţionat şi trimis în muncă de reabilitare? Unele ziceau „da" din toată inima, altele întrebau de salariu, altele spuneau că nu l-ar lăsa numai din milă.

Faptul că nu ştia nimic despre ea — îl făcea uneori să-şi piardă cumpătul. „Oare eu am dreptul să-i cer să mă urmeze? Sînt un om pătat. Să-i pretind să vie aici, pe şantier? Ea va fi profesoară...

Se lăsa înserarea cînd Iulia porni spre şantier.

Ştefan lucra cu lopata. Aşa i se spusese. În faţa ei se aflau zeci, poate sute de tineri care lucrau cu lopata. Care dintre ei o fi Ştefan? Se simţi ruşinată în mijlocul atîtor tineri. „Ce-or fi crezînd despre mine? Creadă ce vor!" Ceru unuia dintre ei lămuriri dar în clipa aceea se-auzi strigată. Tresări, răspunse: „sînt aici", dar nu reuşi să şi întoarcă faţa spre cel care îi vorbise şi a cărui voce o cunoştea atît de bine. Ştefan se apropie de ea, zîmbind stînjenit şi-i întinse mîna.

— După cum văd, tot m-ai găsit pînă la urmă, spuse el.

— Unde ai fost? izbuti ea să întrebe.

Iulia îl măsură cu privirea. Ştefan zîmbea mereu — e adevărat, nu cu zîmbetul lui obişnuit — era bărbierit şi salopeta îi venea bine.

— Haide să stăm undeva şi să vorbim, zise Iulia trăgîndu-l după ea.

— Iartă-mă, dar eu am de lucru...

— Nu ştiu nimic, haide!

Ştefan vorbi cu un inginer şi găsiră pe cineva care să-l înlocuiască măcar pentru cîteva ceasuri.

— Să-ţi mărturisesc, începu Ştefan, nu înţeleg bine cu ce gînduri ai venit. Crede-mă, înainte de a vorbi, aş vrea să-mi spui...

Iulia nu răspunse. Dealtfel nici nu ştia ce să răspundă.

— Aş vrea să-ţi amintesc, spuse Ştefan într-un tîrziu, cu durere, că nu mai sînt activist al Comitetului Central ci, după cum vezi, lopătar. Şi-i arătă Iuliei salopeta plină de noroi...

— De ce nu mi-ai spus şi mie? strigă ea. De ce ai fugit? Durerea pe care o ai e şi a mea... E mai uşor aşa, pentru amîndoi...

— Nu ţi-am spus, continuă Ştefan calm, pentru că n-am avut destulă încredere în tine. Credeam că...

Iulia îşi muşcă buzele de durere.

— Spune-mi tu crezi că m-ai iubit? Ai fi fost în stare să faci orice pentru mine?

Ştefan lăsă ochii în pămînt şi oftă.

— Nu cred.. Dacă n-am avut destulă încredere... N-am avut prilejul, Iulia, să capăt încrederea pînă acum...

— Vino, vino să ne plimbăm unde vrei tu.

— Nu ştiu cînd o să plec de pe şantier, spuse Ştefan încet.

— Nu mă interesează asta, înţelege, şopti ea.

Noaptea nu era înstelată, nu cîntau greerii — s-auzea doar forfota şantierului. Cărarea pe care mergeau era alunecoasă, fiindcă plouase puţin către seară.

— ...Ca la orice încercare, spuse Ştefan oprind-o, rezistă cei tari. Gîndeşte-te bine... priveşte şantierul.. Uită-te la mine, hotărăşte..

Noaptea nu era înstelată, nu cîntau greerii. Bucureştiul era departe. Iulia îşi aminti că poate la ora aceea maică-sa boceşte, boceşte. N-are somn din pricina fetei... I-a pregătit aşternutul, crezînd că se va întoarce. A încălzit apa la baie... A aşezat două tacîmuri la masă, ca întotdeauna.

„Mama vrea să mă ştie acasă, liniştită... fericită, gîndi Iulia... Dar ştie ea oare ce e fericirea şi cum se cîştigă?"

Teodor Mazilu

Cerere de intrare în posteritate

În stînga — critici. În dreapta — critici...

...Se necăji temutul prozator.
Şi-nfuriat ceru posterităţii
Să-i hărăzească veşnic un locşor.

Posteritatea însă nu-i un zeu
Ci aparat complex — birocraţie
Cadre-s puţine — cereri multe.
Rîvnita aprobare întîrzie...

De ce nu pică oare aprobarea?
Se frămînta temutul înjurînd.
...Şi pedepsind tăcerea veşniciei
Se hotărî să nu mai scrie rînd.

Ştefan Iureş

Cu cine te asemeni

...Şi dacă ţi-aş găsi asemuire
cu soarele, slăvitul, care poate
să verse viaţă peste-ntreaga fire, —
din adevăr aş spune jumătate.
Căci soarele adesea-i ne-mblînzitul
torent de foc ce se prăvale-n tină
şi-aduce holdei tinere sfîrşitul...
Ci tu ne creşti spre marea ta lumină.

...Şi de-aş vedea în tine albatrosul
ce prin furtună zboară peste mări,
ne-nfricoşatul, veşnic curajosul, —
aş fi doar jumătate adevăr.
Căci pasărea se joacă şi se-alintă,
şi-nfruntă în zadar mînia firii,
şi aripile-i bat dar fără ţintă.
Ci tu ne porţi spre ţărmul fericirii.

...Şi dacă te-aş îngemăna cu scutul,
un scut de care-n luptă viaţa mi leg
încredinţîndu-i sufletul şi trupul, —
tot n-aş rosti un adevăr întreg.
Căci din oţelul scutului, mut, rece,
sar doar scîntei sub lănci şi n-aprind veacul;
duşmanul tot sub zaua lui petrece.
Ci tu ne-nveţi ca noi să dăm atacul.

...Şi de mi-ai pare un bulgăre de aur,
nepreţuit, ivit din fund de mină,
tot n-aş vedea nici în acel tezaur —
măsura adevărului, deplină.
Căci iau băieşii aurul, să-l spele,
şi-n creuzet prin site şi cu linguri
îi leapădă nisipul şi alte cele..
Ci tu, de zgura ta, te cureţi singur.

...Şi dacă te-aş asemăna cu bradul
cu rădăcini înfipte în granit
întinse mult, de-a lungul şi de-a latul, —
el, adevărul, tot ar fi ştirbit.
Căci şi pe brad îl biruie săcurea,
şi-n ciuda rădăcinilor de brazi
el cade mort, înfiorînd pădurea..
Tu, din popor crescut, nu poţi să cazi.

...O, un cuvînt care ţi-ar fi oglindă,
deşi îl simt sau îl presimt firesc
şi gata din adînc să se desprindă,
eu nu ştiu, încă nu ştiu să rostesc.
Căci tot ce-i mai măreţ peste pămînturi,
pe boltă, peste mări, peste granit,
slăvit sau încă neslăvit în cînturi,
păleşte înaintea ta, **PARTID.**

Pe scurt!

Ssst! Ne vede Baconsky!

Nu de mult revista din Cluj a Uniunii Scriitorilor şi-a schimbat titlul şi formatul. Cu deprinderile vechi lucrurile stau altfel: Aici schimbările nu se produc cu aceeaşi uşurinţă. Ca mărturie cităm poezia „Cîndva ca luna", apărută în numărul 1 al revistei „Steaua" sub semnătura lui A. E. Baconsky.

Cugetînd cu o bărbătească melancolie că, atunci cînd va fi obosit de munca grea depusă în aceşti ani „se va duce să doarmă sub o salcie", poetul cade în extaz privind luna (Nu vă mai puneţi întrebarea: „şi care-i legătura?" E zadarnic.) Aşa dar:

Şi luna trece. /O, luna, cînd trece luna, cînd lunecă luna,/ Ridic capul şi privind-o îmi spun:/ Ce frumos va fi după ce voi pleca!

Înzestrat cu un auz fin, A. E. Baconsky ascultă răsuflarea şi glasul urmaşilor. Nemulţumit cu atît, el vrea să-i şi contemple. Dar cum? Cum să vadă cele ce vor fi „peste un secol, două poate?" Există multiple mijloace. Pe poet îl bate gîndul să-şi reînceapă existenţa, încarnîndu-se într-un vultur... Se răsgîndeşte însă repede:

Ci mai ales ca luna mi-ai plăcea — Ca luna, prieteni,/Ca luna mare şi plină./ Să răsar într-o noapte foarte senină, / Privind cu ochii de palidă lumină / Comuna pentru care lupt acum.

O imagine colosală, nu-i aşa? Astrul ceresc cedîndu-şi pentru o noapte rolul în folosul fericitului poet clujean.. O, e prea mult! De aceasta îşi dă seama şi autorul: „Dar asta-i de neînchipuit". Nu, de fapt el a vrut să spună numai că „va fi prezent cu fiecare generaţie", că „va apărea mereu", că „va răsări mereu".

A aşa vasăzică! Revenirea pe pămînt — odată cu ultima strofă — zmulge un oftat de uşurare încordatului cititor.

Şi totuşi asupra noastră, a celor care sîntem mai impresionabili, magnifica imagine a poetului a şi început să lucreze. Iată o mostră:

Ne aflăm în anul.. 2.054, sau 2.154. Undeva într-un parc. Noapte. Pe o bancă — doi îndrăgostiţi. Străvechile şoapte se aud şi acum îngînînd foşnetul bătrînilor tei.

Deodată, fata se zmulge din îmbrăţişarea iubitului.

— Dragul meu, să plecăm de aici. Nu mai sîntem singuri.

Contrariat, tînărul priveşte în jur. Nimeni.

— ?!

— Unde te uiţi? sus, sus! Nu vezi? Baconsky a ieşit din nori. Ne vede Baconsky.

PETRE VEDEA

O glumă proastă

După cum ştie toată lumea „Urzica" este o revistă de satiră şi umor şi apare — aproximativ — de două ori pe lună. Şi, ca orice revistă de umor, publică schiţe satirice, caricaturi şi anecdote pline de duh. Este deci de presupus că tovarăşii ocupaţi cu o asemenea îndeletnicire pot deosebi cu precizie ştiinţifică o glumă proastă de o glumă bună.

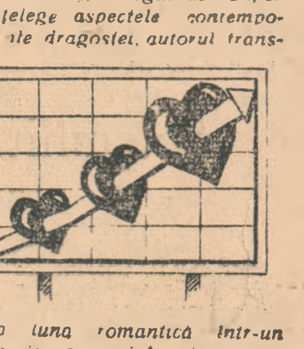
Şi totuşi în revista „Urzica" (Nr. 7, 1 mai) s-a strecurat o glumă proastă, în accepţiunea gravă şi serioasă a cuvîntului. Gluma proastă s-a strecurat ce-i drept sub o înfăţişare nouă, sub forma unui „cîntec vesel" de Fl. Delmar şi A. Giroveanu pe versuri de I. Berg. După ce citeşti textul cîntecului îţi vine în minte exclamaţia care de-a lungul veacului a însoţit întotdeauna o glumă nesărată: „Vai, ce prostie!"

Cîntecul vesel se vrea un cîntec de dragoste. Numai că I. Berg a compus nişte versuri unde platitudinea impecabilă se împleteşte „armonios" cu vulgaritatea, cu pierderea simţului măsurii şi uneori are contingenţe vizibile cu prostia.

După ce ne prezintă pe Lia şi Mircea, străduindu-se să nu dea nici un rebut la locul lor de muncă, autorul ne descrie următorul final plin de „lirism" şi „gingăşie":

Seara, sub lună,/Stau împreună/Clipe de dor./C-un vîrf de rază/Luna notează/„Graficul" lor :/Şi la sărut/Nici un rebut...

Deci e firesc să te întrebi cu sinceră mirare: Cum de s-a putut publica aşa ceva? Vrînd să arate că dumnealui, e legat de popor şi înţelege aspectele contemporane ale dragostei, autorul transforma luna romantică într-un grafic, iar pe eroi în nişte maşini care exclamă cu patima shakespeariană: Şi la sărut nici un rebut. Dacă autorii acestui cîntec socot că poporul o să cînte aşa ceva — el care a creat atîtea cîntece de dragoste pătimaşe şi profunde, — apoi într-adevăr înseamnă că simţul ridicolului i-a părăsit cel puţin vremelnic.

Pentru revista „Urzica" există o posibilitate de ispăşire a păcatului. Să publice o autocritică spirituală în legătură cu greşeala pe care a făcut-o găzduind în paginile sale o asemenea glumă proastă.

MIRCEA ANDREI

Cititorii răspund utemiștilor din comuna Peret

„Cum să facem viața de U. T. M. mai interesantă, mai plină de conținut ?“

Să ținem seama de înclinațiile utemiștilor

In adunările organizației de bază U.T.M. pe fabrică adeseori ni se spunea: „Pentru ca sarcinile de organizație pe care le aveți să fie îndeplinite cu succes, repartizați fiecărui utemist cîte o sarcină concretă“.

N-a fost prea greu să repartizăm sarcini. Am luat un caiet și foarte simplu, am repartizat sarcini fiecărui utemist.

Lucrurile însă s-au oprit aici. Cînd am controlat cum s-a achitat fiecare de munca ce i-a fost încredințată, am observat că puțini dintre ei și-au îndeplinit sarcina. Ce se întîmplase? La repartizarea sarcinilor noi nu ținusem seama de capacitatea și înclinațiile tinerilor.

Pe unii dintre ei nu-i atrăgeau sarcinile pe care le primiseră. Iată un exemplu: Utemistei Fleancu Elena i s-a dat sarcina să se intereseze de apariția articolelor la gazeta de perete. Trecuse mult timp, dar articole noi la gazeta de perete nu apăreau.

Cînd am întrebat-o de ce nu-și îndeplinește sarcina, ea mi-a răspuns sfioasă :

— Nu pot, tovarășe secretar, nu mă pricep și... nici nu-mi place să mă ocup de gazeta de perete... Același lucru s-a întîmplat cu mai mulți utemiști. Tovarășul Medrea, secretarul organizației de partid, ne-a spus atunci că nu e posibilă repartizarea în mod just a sarcinilor fără să cunoaștem bine pe toți utemiștii, fără să avem o idee clară asupra caracterului și înclinațiilor fiecăruia.

Pentru a lichida formalismul ce a existat în repartizarea sarcinilor, care nu aducea nimic bun, noi ne-am străduit să cunoaștem pe fiecare utemist.

Anul trecut, de pildă, ni s-a cerut să recomandăm un utemist pentru a fi propagandist la cursul seral. Noi îl cunoșteam bine pe utemistul Coandă Marin. Dintr-o discuție cu el, aflasem că și la școala de unde venise a fost propagandist la una din formele de învățămînt politic. La club îl vedeam luînd cărți, broșuri iar „Scînteia tineretului“, la care era abonat, o citea cu regularitate antrenînd și pe alți tineri. In producție era un muncitor, corect, datorită cărui fapt, a fost declarat fruntaș în muncă.

Orientîndu-ne astfel, ne-am dat seama că nu greșim, dîndu-i sarcina de propagandist. Și într-adevăr n-am greșit. Fiindu-i dragă această muncă, el pune mult suflet pentru ca fiecare utemist și tînăr din cursul seral să învețe, să studieze din bogatul tezaur al învățăturii marxist-leniniste.

Iată un alt exemplu. Am observat la utemistul Anghel Constantin o pasiune deosebită pentru cărți. Intr-o zi, cînd mergeam spre casă, l-am auzit discutînd cu cîțiva tineri despre cartea „Povestea unui om adevărat“ de B. Polevoi. Povestea cu multă înflăcărare despre Meresiev, despre patriotismul fierbinte al oamenilor sovietici, despre ura lor față de dușman. La sfîrșitul lunii, sau cînd ridică salariul, el nu scapă din vedere să-și cumpere și cărți. De curînd și-a cumpărat cartea „Comuniștii“ de L. Aragon. El știe să citească clar, frumos, calități care fac pe ascultători, atenți, pasionați și le trezește interesul.

Cînd biroul organizației noastre a hotărît să organizeze o recenzie asupra cărții lui M. Sadoveanu „Mitrea Cocor“ s-a pus problema cui să i se dea această sarcină. Alegerea căzu asupra lui Anghel Constantin. Cine putea fi mai potrivit decît el? Fără îndoială că mai aveam utemiști care citesc cărți și care pot să facă o recenzie. Dar ni s-a părut — și nu ne-am înșelat — că Anghel este omul cel mai corespunzător pentru această sarcină. El citise mai înainte cartea și a fost foarte satisfăcut cînd i-am comunicat hotărîrea noastră. Recenzia a reușit bine. In jurul eroului cărții s-au pornit discuții interesante. Mitrea Cocor, devenise parcă un adevărat prieten al utemiștilor de la noi.

Desigur că se întîmplă cîte odată ca unui utemist să i se dea și o sarcină care să nu-l provoace un entuziasm deosebit—o sarcină mai grea, de mare însemnătate, un lucru cerut de necesități, de interesele comune. In acest caz trebuie discutat cu tinerii în așa fel încît și aceste sarcini să se îndeplinească întocmai.

Așa s-a întîmplat cu utemista Popescu Margareta. Ea a devenit responsabila brigăzii de producție U.T.M. din atelierul de ghilotine. Deși e o bună utemistă, Margareta spunea că-i va fi greu, că nu va putea duce la bun sfîrșit sarcina ce i s-a încredințat. Noi am încurajat-o, i-am insuflat încredere în propriile ei forțe. Tot odată i-am arătat că organizația, utemiștii, tinerii au încredere în ea și că tocmai de aceea i s-a încredințat această sarcină. Pentru a-i veni în ajutor, noi l-am rugat pe tovarășul maistru V. Tănăsescu s-o ajute în buna organizare a muncii și în diferite alte probleme pe care ea nu le cunoștea destul de bine.

Primele succese ale brigăzii au încurajat-o. Margareta Popescu se dovedi a fi bună organizatoare a muncii tineretului. In ziua schimbului de onoare, organizat în cinstea conferinței organizației de partid din fabrică, brigada ei a realizat 3 norme.

Experiența ne-a dovedit că numai activizînd pe fiecare utemist, dîndu-le munci după priceperea și aptitudinile lor și ajutîndu-i să le îndeplinească putem rezolva cu succes sarcinile, putem îmbunătăți în conținut și înfrumuseța viața organizației noastre.

Iată sfatul pe care-l pot da utemiștilor din comuna Peret

VATAU CONSTANTIN
secretarul organizației U.T.M. din secția transformatori fabrica „Electroputere“ Craiova

Vești din satele craiovene

Se mărește numărul intovărășirilor

Incă din primul an de existență, întovărășirea agricolă „Timpuri Noi“ din comuna Bălești raionul Tg. Jiu a obținut rezultate frumoase. Cele 33 familii de țărani întovărășiți cu eforturi sporite dau bătălia pentru obținerea unor recolte sporite la hectar.

Prin aplicarea minimelor agrotehnice, muncind pămîntul cu mijloace mecanizate, ei au obținut anul trecut la grîu o producție mai mare cu peste 800 kg., față de țăranii muncitori cu gospodării individuale, iar la porumb o producție medie de 2000 kg. la hectar. Văzînd rezultatele obținute de întovărășiți în toamna anului trecut încă 13 familii de țărani muncitori printre care Cristoiu V. Nicolae, Munteanu Petre, Sarapatin I. Dumitru și alții s-au înscris în întovărășire.

Nu de mult adunarea generală a întovărășirii agricole din Bălești a luat în discuție încă două cereri ale țăranilor muncitori Ghinciu Ion și Văduva Andrei, care au și fost primiți în întovărășire. Pregătiți bine pentru muncile de primăvară, întovărășiții din Bălești cu eforturi sporite dau bătălia pentru obținerea unor recolte sporite la hectar.

Corespondent
ION TEPELUȘ

Va fi mai multă carne pe piață

68 țărani muncitori din comuna Călugărei, raionul Plenița au încheiat contracte cu organizația raională pentru achiziții și contractări de animale — pentru un număr de 74 de porci. Dintre ei, țăranii săraci Angheloiu Dumitru, Caraicatașu Eugenia, Arbășelu Maria și Pădureanu Ion vor îngrășa fiecare cîte un porc. Țăranul muncitor Arbășelu Andrei a făcut contract cu O.R.A.C.A. pentru 2 porci.

Țăranii mijlocași Marin M. Anghel, Balaci Dumitru și alții s-au angajat ca pînă la 1 noiembrie 1954 să predea statului porci în greutate de 120 kg., adică să-i îngrașe cu 60 kg. față de greutatea de la data contractării.

Utemiștii și alți tineri ai căror părinți au făcut astfel de contractări și-au luat și ei angajamentul că se vor strădui să dea statului cu 60 la sută mai multă carne peste prevederile contractului.

Corespondent
ANGHEL FLOREA

Pentru recoltă bogată

Ascultînd sfaturile agronomilor, numeroși țărani muncitori din raionul Vînju Mare au hotărît ca anul acesta să însămînțeze porumbul în cuiburi dispuse în pătrat. Astfel membrii gospodăriei agricole colective din comuna Țigănași folosind 6 marcatoare au însămînțat 10 hectare cu porumb după această metodă. Și colectiviștii din Viasu au însămînțat în cuiburi dispuse în pătrat 16 hectare cu porumb.

Tot în cuiburi dispuse în pătrat au însămînțat porumbul pe o suprafață de 20 hectare membrii întovărășirii din Orevița.

★

Convingîndu-se de avantajele pe care le au prin cultivarea pămîntului cu mijloace mecanizate pe suprafețe întinse, în raionul Calafat crește necontenit numărul țăranilor muncitori care constituie întovărășiri agricole. Numai în cîteva zile 26 familii de țărani muncitori din comuna Gostavăț s-au unit într-o astfel de întovărășire agricolă.

—o—

Grija față de copii

In țara noastră crește azi o tînără generație, sănătoasă, viguroasă, înconjurată de grija caldă a milioane de oameni ai muncii. Ocrotirea sănătății copiilor este o problemă de stat. Sume însemnate sînt alocate în fiecare an pentru asigurarea sănătății celor mici. La orașe și sate se construiesc spitale, preventorii și maternități, case de nașteri, creșe și cămine.

Față de anul 1948, numărul spitalelor de copii independente, existente astăzi, reprezintă un procent de 381,8 la sută, al caselor de naștere 364,3 la sută, iar al caselor copilului de 183,3 la sută. Numărul lor reprezintă azi un procent de 120,9 la sută față de cel din anul 1950.

Numărul creșelor și căminelor care asigură îngrijirea copiilor în timpul cît sînt în producție este de asemenea în continuă creștere.

Mamele muncitoare se bucură astăzi de concedii plătite înainte și după naștere, de ajutoare în bani, la naștere și în timpul alăptării. Anul acesta, pentru ajutoare de maternitate este alocată din bugetul asigurărilor sociale o sumă de 48.300.000 lei. O formă deosebită a grijii regimului de democrație populară pentru mamă și copil o constituie de asemenea și premiile acordate mamelor care au născut mai mulți copii și ajutorul familiar de stat care în anul trecut a însumat 75.000.000 lei.

Inainte de examene

Poate, pentru că e nou vopsit pe acolo, sau totul din jur e atît de viu, strălucitor, poate de aceea mi s-a părut că nu mai recunosc clădirea care se află în fața mea, pe care o văzusem cîțiva ani în urmă. M-am oprit pentru o clipă în fața porții. Am citit „Școala medie tehnică de construcții“

M-a apucat deodată un dor să-i cunosc pe elevii acestei școli, să văd ce se ascunde după aceste ferestre, după această poartă boltită, prietenoasă...

Am intrat. Elevii erau în recreație. O veselie tinerească, mă cuprindea din toate părțile. In curticica cea mică din dosul școlii, care nu avea pe vremuri nici o întrebuințare, acum e amenajat un teren sportiv unde fete și băieți, în tricouri purpurii, joacă volei.

In curtea cea mare a școlii unii aleargă, alții discută cu aprindere. Dar cele 10 minute au trecut ; elevii își îndreaptă pașii grăbiți spre clasele lor. Pe coridoarele largi, vopsite de curînd, m-a întîmpinat lozinca : „Să ne pregătim din timp pentru examene“! Mai încolo, pe coridorul etajului I, o gazetă de perete cu desene și titluri interesante, mi-a atras atenția. Intr-un articol era criticat Chiciudeanu Alexandru din anul II-A pentru atitudini de indisciplină și indiferență față de învățătură. Am mai citit articole în care se vorbea despre marele eveniment ce se apropie : examenele de sfîrșit de an. „Trebuie să ne pregătim într-așa fel, încît din examene să facem o adevărată sărbătoare“ — am citit la sfîrșitul articolului.

Lozinca aceea, articolul de la gazeta de perete, — era atît de simplu, atît de firesc și totuși eu am simțit că în școală domnește ceva sărbătoresc, ca înainte de examene.

...Și inima nu m-a răbdat să nu intru în clase, în cancelaria profesorilor, în biroul tovarășului director, ca să aflu mai multe lucruri despre acești elevi, despre munca și învățătura lor.

★

In anul III-A sînt 24 elevi. Dacă răsfoiești astăzi filele catalogului, te bucură situația frumoasă la învățătură reprezentată aci prin numeroasele calificative de „bine“ și „foarte bine“.

Anul III-A este fruntaș pe școală. Dar nu le-a fost ușor pînă au ajuns aici. Pe primul semestru, — în urma ședinței de analiză a învățăturii ținută de direcțiunea școlii împreună cu comitetul organizației de bază U.T.M. din școală, anul III-A a fost declarat clasă codașă. Cu puțin timp după aceea s-au ținut alegerile U.T.M. și secretar al comitetului organizației de bază a fost ales Lovin Ion, unul dintre cei mai sîrguincioși elevi, exemplu demn de urmat la disciplină și învățătură. El a stat de vorbă, așa prietenește, de multe ori cu colegii lui despre situația la învățătură. Aceste discuții, articolele la gazeta de perete, îmbunătățirea activității utemiștilor, toate au contribuit la ridicarea simțitoare a nivelului la învățătură.

Secretarul organizației de bază U.T.M. poate fi văzut de multe ori, ca și acum, în cancelaria tovarășului Milosti Bela, directorul școlii, care este totodată și secretarul organizației de partid.

— Tovarășe director, ce e de făcut cu Bearescu Ilie, și Blaga Dănilă ? Duc o activitate atît de slabă ca membri în comitetul U.T.M pe școală.

— In ședința de analiză a activității pe perioada aceasta trebuiesc criticați aspru pentru delăsarea lor. Totodată evidențiați-o pe Popp Edit din anul III-B, care duce o activitate foarte frumoasă ca membră în biroul pe clasă — îl ajută directorul să se descurce în problemele mai grele

— Dar cu Meres Maria ce să facem, tovarășe director ? Pe semestrul I e căzută la multe materii, în semestrul II nu s-a îndreptat aproape de loc, și cu Chiciudeanu care e atît de indisciplinat.

— Chiar astăzi trimit părinților cîte o scrisoare în care îi invit la școală. Să discutăm și cu ei despre comportarea copiilor, — îi răspunse directorul

Discuțiile acestea sînt frecvente, mai ales acum în perioada pregătirii pentru examene. Orice lucru mărunt trebuie lămurit, trebuie îndreptată orice lipsă fie ea cît de mică.

L-am văzut pe tovarășul director asistînd la orele de curs. După oră el discută cu profesorul respectiv amănunțit despre felul cum a explicat lecția, atrage atenția dacă observă cea mai mică greșeală în felul de a preda a profesorului.

Mi-am dat seama curînd că mă aflu aici în mijlocul unor oameni care-și iubesc munca lor, într-o școală unde mai sînt încă unele lipsuri, dar în care elevii îndrumați de organizația U.T.M. din școală și de tovarășii profesori, luptă cu mult elan ca să le lichideze. Sînt și elevi ca Ciurba Constantin din anul III-A, care pe semestrul I a avut „insuficient“ la limba romînă, iar acum are calificativul de „bine“. De asemenea și Theier Roland, care a fost slab la materiile de specialitate și care acum este printre cei mai buni elevi.

Poate am văzut și aflat prea puține despre elevii și profesorii Școlii medii tehnice de construcții din Tg. Mureș. Totuși am reușit să văd lupta care se duce în școală pentru rezultate cît mai bune, pentru pregătirea cît mai temeinică a viitorilor tehnicieni, oameni culți și devotați cauzei noastre.

ECATERINA REDEI

Toată atenția lucrărilor de întreținere la cultura bumbacului

Ploile abundente ce au căzut în ultimele zile au dus la bătătorirea pămîntului și formarea scoarței, care împiedică răsărirea și dezvoltarea normală a plantelor de bumbac.

De aceea, scoarța trebuie distrusă în cel mult 2 zile de la formarea ei.

Distrugerea scoarței înainte de răsărirea plantelor se face cu grapa de fier de-a curmezișul semănăturii. In cazul cînd bumbacul este răsărit sau în curs de răsărire și plantele sînt prinse în scoarță, distrugerea ei se face cu grapa stelată, cu tăvălug cu cuie sau cu greble de mînă.

Totodată, umezeala mare din sol, însoțită de temperatura scăzută, creează condițiuni favorabile pentru răspîndirea boalei numită „Putregaiul rădăcinilor“, care atacă plantele tinere de bumbac.

Pentru a preveni și combate această boală, solul trebuie afînat prin executarea prășitului în scopul de a ușura aerisirea și încălzirea pămîntului.

Ploile au favorizat în același timp și apariția buruienilor care năpădesc culturile de bumbac.

Stîrpirea buruienilor se face prin aplicarea prașilelor.

Prima prașilă se execută îndată ce bumbacul a răsărit și se cunosc plantele pe rînd și se repetă ori de cîte ori pămîntul formează scoarță sau răsar buruienile. Bumbacul trebuie prășit cel puțin de 5 ori.

După prima prașilă, cînd bumbacul a răsărit în masă, se face răritul, care trebuie terminat pînă la apariția celei de a doua frunze adevărate.

Prin rărit se asigură densitatea optimă a plantelor de 11-12 plante la m.p. Se lasă numai plantele sănătoase și viguroase, iar cele firave și bolnave se smulg și se îngroapă în afară de lan, la o adîncime de cel puțin 20 cm.

Spor la muncă pe noul drum

Nu a fost ușoară munca dusă de deputatul Toma Nicolae pentru crearea gospodăriei agricole colective din satul Florești comuna Laslea raionul Sighișoara. In munca aceasta însă nu a fost singur ; alături de el a fost și președintele sfatului popular Ghirdea Nicolae.

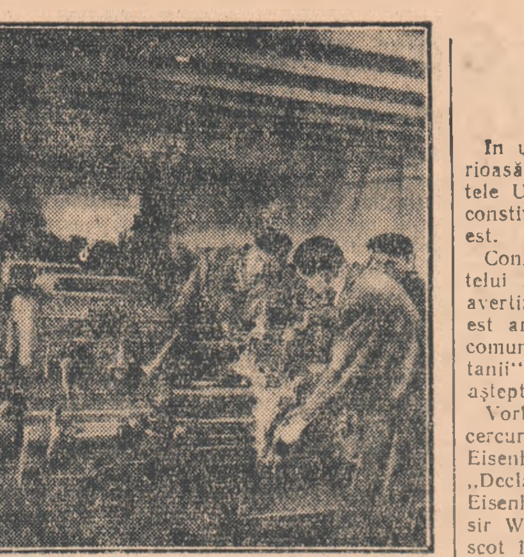
De asemenea colectiviștii din Laslea de multe ori au venit și au vorbit țăranilor muncitori din Florești despre avantajele ce le aduce gospodăria colectivă. Ba mai mult țăranii muncitori din Florești au avut prilejul să meargă de mai multe ori în vizită la G.A.C. „Ogorul roșu“ din Laslea unde au văzut recoltele ce le obțin colectiviștii. Toate acestea au făcut ca 24 de familii de țărani săraci și mijlocași să se unească de bună voie pentru a-și lucra pămîntul în comun.

La inaugurarea G.A.C. s-a adunat tot satul ba și din satele vecine au venit să le ureze spor la muncă.

Tînăra gospodărie totalizează 62 ha. pămînt, 5 vaci, 4 bivolițe, 8 pluguri, 3 grape, 10 care și altele.

Printre primii care și-au făcut cerere de a intra în gospodărie au fost țăranii muncitori Fabian Gheorghe, Melas Ion și Wagner Laurențiu.

Corespondent
ION CIOBOTARU

Hala de recepție a uzinelor „Iosif Rangheț“ din Arad este plină cu cele mai perfecționate strunguri de tip S 3 lucrate aici.

In fotografie : tovarășii Manea Ștefan, Balaș Teodor și Covacs Emeric, execută ultimele operații de control pentru recepționarea strungurilor.

Plecarea delegației romîne la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

In cursul dimineții de sîmbătă a părăsit Capitala delegația poporului nostru la sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, care se va deschide la Berlin, la 24 mai a.c.

Delegația, condusă de prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., este alcătuită din prof univ. Florica Mezincescu, membru în Consiliul Mondial al Păcii, acad. Raluca Ripan, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și Cristea Pantazi, secretar al Comitetului.

La plecarea din București, membrii delegației au fost salutați de reprezentanți ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. (Agerpres).

—•—

Informații

Vineri seara, la Asociația Corespondenților Presei Străine în R.P.R. au fost prezentate două filme noi, produse de Studiourile din R. P. Chineză: „Luarea muntelui Hua Șan“ și „Stepele mănoase“. „Luarea muntelui Hua Șan“ redă un episod interesant al luptelor de eliberare duse de Armata Populară, arătînd totodată strînsa unitate dintre aceasta și popor. Cel de al doilea film oglindește asuprirea la care erau supuse naționalitățile din Tibet de către regimul gomindanist și spiritul în care se rezolvă problema națională după eliberare. Ambele filme au fost primite cu căldură de către cei prezenți. (Agerpres).

★

Consiliul General A.R.L.U.S. anunță că duminică 23 mai, ora 18,30, va avea loc în sala din str. Batiștei nr. 14, un concert de muzică rusă și ucraineană închinat aniversării a 300 ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia

La concert își vor da concursul soliști și corul Filarmonicii de Stat dirijat de D. Botez, artist emerit al R.P.R., și cuartetul instrumental Radio. (Agerpres).

—•—

Un nou teatru de vară

De curînd, în orașul Tg. Jiu a fost inaugurat Teatrul de vară. Teatrul are 1.500 de locuri, 10 cabine pentru artiști, iar scena și avanscena se întind pe o suprafață de 156 m.p. Pe lîngă aceasta, s-au amenajat o cabină pentru aparat de cinematograf, o magazie de filme și un bufet. (Agerpres). —

Note politice

Divergențe care nu pot fi ascunse

In ultimele zile s-a făcut remarcată o serioasă accentuare a divergențelor dintre Statele Unite și Anglia în legătură cu problema constituirii blocului agresiv al Asiei de sud-est.

Conferința de presă din 13 mai a președintelui Eisenhower, în cadrul căreia acesta a avertizat guvernul britanic că în Asia de sud-est ar putea fi creat „un front comun anticomunist chiar fără participarea Marii Britanii“, a provocat — după cum era și de așteptat — o profundă nemulțumire la Londra.

Vorbind despre ecoul pe care l-au avut în cercurile oficiale britanice declarațiile lui Eisenhower, ziarul francez „Le Monde“ scrie. „Declarațiile pe care le-a făcut președintele Eisenhower, după cele pe care le făcuse luni sir Winston Churchill în Camera Comunelor scot în lumină divergențele care există între Londra și Washington ...Marea Britanie este cu atît mai atentă astăzi cu cît este în cauză sud-estul asiatic pe care, din totdeauna l-a considerat sectorul său rezervat... De la sfîrșitul războiului, Marea Britanie a păstrat un interes considerabil în această regiune, nu numai în Malaya, dar și în Indochina, Pakistan și Ceylon...“

Desigur, diplomația britanică nu poate vedea cu ochi buni și fără a se neliniști ultimele manevre americane în legătură cu sud-estul Asiei. Ar fi naiv să se creadă că cercurile guvernante americane, încercînd să realizeze planul aventurist de înjghebare a unui bloc agresiv în Asia de sud-est și de consolidare a regimului colonial din această parte a lumii, nu caută să scoată din acest lucru profiturile și avantajele cele mai mari pentru ele însele. Ziarul american „Wall-Street Journal“ s-a exprimat fără echivoc în această privință scriind că realizarea planului american cu privire la blocul agresiv, din sud-estul Asiei obligă Franța și Anglia să renunțe la interesele lor în această parte a lumii.

Pe de altă parte, eșecurile răsunătoare suferite de colonialiști în Indochina nu sînt, de sigur, de natură să determine cercurile conducătoare britanice să participe în orice condiții la aventurile militare americane.

Se știe că, tocmai refuzul Angliei de a participa la blocul agresiv asiatic — cel puțin pînă după încheierea Conferinței de la Geneva — și de a lua parte la o intervenție militară imediată în Indochina a fost factorul care a încurcat cel mai mult urzelile Washingtonului. „Reticențele britanice — scrie un comentator al agenției France-Presse — au zădărnicit acest plan (e vorba de planul lui Dulles de a împiedica Conferința de la Geneva, n. Sc. t.) iar eforturile depuse de Statele Unite atît la Geneva cît și la Washington în vederea regrupării forțelor necomuniste au dat greș“. Iar corespondentul agenției americane „Associated Press“ constata cu amărăciune analizînd piedicile ridicate în calea planurilor S.U.A. de pregătire a unui pact militar în Asia de sud-est că : „nu mai este un secret pentru nimeni faptul că ideile britanice și americane în această privință se deosebesc într-o foarte mare măsură. Ele diferă atît în ce privește aspectele politice fundamentale, cît și în ce privește aspectele strategice ale problemei“.

Faptele arată însă că în pofida piedicilor întîmpinate, cercurile agresive americane nu intenționează să renunțe la planurile lor de înjghebare grabnică a unui plan agresiv în Asia de sud-est, de internaționalizare a războiului din Indochina. Convorbirile bilaterale franco-americane și acordul franco-american cu privire la pactul din sud-estul Asiei sînt edificatoare în această privință. De la proiectul așa ziselor „acțiuni unite“ la „garanțiile pentru securitatea în sud-estul Asiei“ și de la acestea la convorbirile bilaterale privind crearea unui „front comun anticomunist“ în Asia de sud-est nu este decît o traiectorie chinuită, plină de poticneli pe care au fost nevoite s-o urmeze cercurile conducătoare americane în urzelile lor țintind internaționalizarea războiului din Vietnam.

Este evident că manevra diplomației S.U.A. cu organizarea convorbirilor bilaterale franco-americane implică înainte de toate o presiune a Washingtonului asupra Franței. Sperînd pe colonialiștii francezi cu alternativa de a fi lăsați să se descurce singuri războiul din Indochina, Washingtonul încearcă să impună Franței condiții care se reduc în esență la trecerea conducerii politice și militare colonialiste din Indochina în mîinile Statelor Unite.

Este evident de asemenea că, atît convorbirile bilaterale americano-franceze cît și amenințările proferate la Washington la adresa Londrei sînt menite să exercite o presiune asupra celor pe care ziarul american „Times“ îi numește cu enervare și impertinență: „conducătorii fricoși și lipsiți de minte ai Angliei contemporane“. Acest aspect al manevrelor americane este subliniat de faptul că diplomația britanică s-a găsit, după cum se știe, în fața convorbirilor franco-americane fără a i se cere să participe la ele și fără să i se comunice nici începerea lor, nici felul în care se desfășoară. Și tot în această direcție merită atenție faptul că S.U.A. au dus și duc intense discuții cu reprezentanții Australiei și Noii Zeelande pentru a-i determina să acționeze în cadrul planurilor agresive americane privind sud-estul Asiei. Aceste state, — parteneri tradiționali ai Angliei, membri ai Commonwealth-ului — care inițial se raliaseră punctului de vedere britanic, au devenit astăzi susținători ai pactului american, ai planurilor americane urmărind internaționalizarea războiului din Indochina.

Diplomații americani care în trecutul nu prea îndepărtat au exclus Anglia din alianța tripartită — S.U.A., Australia și Noua Zeelandă — au cășunat deja destule perturbări în treburile interne ale Commonwealth-ului producînd multe complicații și neplăceri Angliei. Acum Statele Unite, manevrînd înjghebarea „frontului comun anti-comunist“ în Asia de sud-est urmăresc să desprindă și mai mult Australia și Noua Zeelandă de metropola lor Anglia.

Presiunile Washingtonului nu sînt însă nici decum de natură să atenueze divergențele anglo-americane în problemele privind Indochina și întregul sud-est asiatic, divergențe care au la bază cauze profunde. Nu se poate să nu se remarce faptul că manevrele șantajiste ale maiștrilor americani ai „politicii de pe poziții de forță“ provoacă iritare și încordare în relațiile anglo-americane. Referindu-se la discuțiile bilaterale franco-americane desfășurate fără participarea și fără știrea Angliei ziarele engleze au descris situația ca reprezentînd „cel mai surprinzător și alarmant simptom în relațiile diplomatice dintre aliați după terminarea celui de al doilea război mondial“. Iar într-o știre din Londra corespondentul ziarului „New-York Herald Tribune“ Nowman relatează că problemele privind internaționalizarea războiului din Vietnam și crearea unui pact agresiv în sud-estul Asiei sînt considerate fățiș la Londra drept „dintre cele mai serioase din istoria relațiilor diplomatice dintre cele două țări de la terminarea celui de al doilea război mondial“. Se pare însă că Departamentul de stat nu intenționează să tragă nici o concluzie din învățămintele realităților zilei de astăzi. In vreme ce partenerii englezi se pare că optează pentru o politică mai prudentă și mai realistă care să excludă riscul unor aventuri falimentare, cercurile conducătoare americane doresc — după cît se vede — să continue faimoasa „politică de pe poziții de forță“, a cărei aplicare, după cum se știe, a pricinuit izolarea delegației americane la Conferința de la Geneva. Nu se poate să nu se remarce că încheind înțelegeri bilaterale cu colonialiștii francezi, cercurile conducătoare americane urmăresc subminarea Conferinței de la Geneva și împiedicarea rezolvării pașnice a problemei indochineze.

Evenimentele au arătat însă că planul american de extindere a războiului în Asia de sud-est a întîmpinat o rezistență serioasă. Politica cercurilor reacționare din Statele Unite care urmărește instaurarea dominației colonialiste americane în Asia și deslănțuirea unui nou război mondial dă faliment. Toți cei care își dau cît de cît seama care este mersul evenimentelor istorice refuză să urmeze această politică. Uriașele schimbări care au loc astăzi în Asia condamnă politica colonialistă a imperialismului la un eșec total.

EM. RUCAR

Tinerii țărani francezi vor să trăiască omenește

Marie Morvan
secretar al F.M.T.D.
Articol scris pentru „Scînteia tineretului“

—o—

Tinerii țărani din satele franceze au primit cu entuziasm apelul tinerilor țărani italieni din Sant Alberto di Ravenna, deoarece el a fost lansat într-un moment de lupte grele în istoria țărănimii franceze.

Incă din august 1953, cînd au fost declarate marile greve ale oamenilor muncii francezi, țăranii și-au intensificat lupta alături de clasa muncitoare pentru condiții mai bune de trai, cerînd totodată guvernului să ia măsuri pentru salvarea agriculturii. De atunci s-au întreprins diferite acțiuni la care participă mase țărănești din ce în ce mai largi, acțiuni cum ar fi bararea șoselelor pe care manifestau sute de mii de țărani, congresele țăranilor pentru pace, actualele manifestații ale viticultorilor care sînt de proporții tot atît de mari ca cele din 1905 cînd guvernul a trebuit să folosească armata spre a le înăbuși etc.

Pentru a înțelege greutățile, criza prin care trece agricultura în Franța, este deajuns să ne referim la cîteva aspecte.

Mii de mici producători agricoli sînt ruinați, deoarece trebuie să-și vîndă produsele la prețuri foarte scăzute, ceea ce face ca intermediarii să realizeze beneficii fabuloase. Așa de exemplu viticultorii vînd vinul cu 20-30 franci litrul însă el este revîndut pe piață cu 70-90 franci.

Producătorii mici și mijlocii sînt așa dar amenințați cu ruinarea în timp ce marii producători capitaliști profită de situație deoarece ei pot scade încontinu prețul de cost prin reducerea numărului muncitorilor și introducerea mașinilor moderne — ceea ce nu pot face micii producători ; totodată exploatarea pe care o practică le dă posibilitatea să cumpere totul cu prețuri reduse de en-gros (îngrășăminte, mașini etc.).

Guvernul pune impozite și taxe mari, ca să-și poată alimenta bugetul de război — buget împovărat de războiul din Indochina și de planurile de pregătire a unui nou război în Europa.

In afară de aceasta „planul Marshall“ permite ca piața franceză să fie inundată cu produse americane. „Pool-ul verde“ al „micii Europe“ a mărturisit că are drept obiectiv să suprime 1.000.000 de mici gospodării agricole.

Iată cîteva aspecte din agricultura Franței care au desigur grave urmări asupra tineretului țărănesc.

Multe probleme grele se pun în fața tinerilor, ale căror perspective de viitor sînt din ce în ce mai întunecate.

Pe cînd țăranii trebuie să-și dea rodul muncii pe nimica toată, utilajul, mașinile, mobilele, țesăturile — costă grozav de scump. In asemenea condiții cum să-i tragă pe tinerii țărani inima să se stabilească la țară, cînd muncitorii agricoli permanenți și sezonieri trebuie să muncească la marii proprietari de pămînt din zori și pînă-n noapte, pe un preț de nimic, cu care un tînăr abia poate trăi de azi pe mîine ; dacă își mai întemeiază și un cămin, înseamnă că-și azvîrle familia în ghiarele unei crunte mizerii.

In afară de aceasta tinerii țărani sînt aproape complet lipsiți de posibilitatea de a se califica ; abia 6% dintre tinerii țărani pot urma cursurile profesionale agricole.

Tinerii țărani n-au posibilitatea apoi de a duce o activitate culturală sau sportivă. Duminicile sau serile lungi de iarnă constituie momente de plictiseală ce par nesfîrșite. Din lipsă de mijloace materiale și din cauza depărtării de oraș, tinerii țărani nu pot frecventa sălile de cinema, de spectacole, bibliotecile și librăriile, terenurile și instalațiile sportive etc.

Felul acesta de viață — și așa destul de aspru este și mai apăsător pentru tinerele fete, care după ce se întorc obosite de la munca cîmpului, trebuie să pregătească masa la fermă, să îngrijească de vitele fermei, să facă toate treburile mărunte care se cer — însfîrșit să îngrijească de toată familia.

Toate acestea silesc pe mulți dintre tinerii țărani să părăsească locurile natale. Satele din Franța cu multiplele lor caracteristice sînt atît de pitorești și-i atît de mare dragostea de glia satului natal încît în sufletul tînărului se petrece o dramă zguduitoare cînd se vede nevoit într-o zi să părăsească totul și să se ducă în voia soartei, printre străini, și să caute o altă posibilitate (dealtfel tot așa de nesigură) de a-și cîștiga o pîine amărîtă. Așa se explică faptul că unii țărani cedează presiunilor de înrolare în serviciul militar, ceea ce aduce după sine trimiterea în Indochina.

Dar conștiința tinerilor țărani din Franța se trezește cu repeziciune și în dorința de a schimba această situație tineretul se alătură luptelor actuale, aducînd dinamism, însuflețire și mai ales încrederea nezdruncinată că agricultura noastră poate căpăta o altă față, dacă bogățiile satelor noastre vor fi folosite așa cum trebuie.

Se îngroașe rîndurile tinerilor care luptă alături de cei vîrstnici. Aceasta se poate vedea din faptul că în departamentul Aisne (departament în care se găsesc aproape cei mai mari proprietari de pămînt) 350 din 750 de manifestanți erau tineri țărani.

In Aude, țăranii au hotărît să bareze drumurile, spre a împiedica recrutarea tinerilor. Din 130 tineri s-au prezentat doar cinci la recrutare — aceasta în semn de protest împotriva prelungirii duratei serviciului militar și a condițiilor grele pe care le au de îndurat tinerii țărani în armată.

La Allier, la congresul țăranilor pentru pace, tinerii au lansat un apel către toți frații lor din acest departament, cerîndu-le să-și îndrepte acțiunile împotriva acordurilor de la Bonn și Paris și pentru încetarea războiului din Indochina.

Nu mai aceste cîteva exemple arată cît de variate sînt acțiunile întreprinse de tinerii noștri țărani, care reprezintă aproape 40 la sută din numărul total al tinerilor din țara noastră. E limpede care sînt motivele care-i determină să socotească inițiativa tinerilor din Sant Alberto di Ravenna drept propria lor inițiativă.

In întîmpinarea întîlnirii internaționale, tineretul nostru sătesc a ținut diferite conferințe pe categorii (tinerii viticultori, plugari, tinere fete etc). Apelul lansat de tinerii din Ravenna va fi răspîndit din sat în sat, în cadrul unor festivaluri artistice, serate, excursii.

Pregătirea pentru Intîlnire va fi un pas înainte, pe drumul închegării unității tineretului sătesc. Faptul că unele organizații catolice, Confederația Generală a Agriculturii și altele refuză să ia parte la pregătirile ce se fac pentru Intîlnirea internațională a tineretului sătesc, nu înseamnă că la sate, la ferme, nu există dorința de unitate ; ca dovadă stă mișcarea actuală care crește pe zi ce trece. Aceasta ne îndreptățește să spunem că întîlnirea va avea în Franța un ecou puternic. In pregătirile ce se fac pentru întîmpinarea ei, tinerii își vor exprima dorința de a li se crea condiții mai bune și vor cere guvernului francez să ducă o politică de pace și să înceteze imediat războiul din Indochina.

In satele noastre, ca pretutindeni, cîntecul face parte din viață ; tinerii țărani francezi vor putea să cînte cu tot mai multă însuflețire pacea, fericirea și viitorul lor luminos.

Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe

GENEVA 22 (Agerpres). — (de la corespondentul special).

După o întrerupere de peste o săptămînă, conferința de la Geneva a reluat sîmbătă după amiază la ora 15, discutarea primului punct de pe ordinea de zi — reglementarea pașnică a problemei coreene.

In cuvîntarea pe care a rostit-o ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, s-a referit la acele delegații care au încercat să apere politica americană în Asia. Sînt unii care nu se dau în lături de a sluji pe agresorii americani împotriva intereselor naționale ale propriilor lor țări — a spus Ciu En-lai. Asemenea oameni nu pot nici de cum reprezenta popoarele din Asia. Popoarele din Asia — a arătat Ciu En-lai, — n-au acceptat niciodată și nu vor accepta politica colonială pe care o duc Statele Unite în Asia.

Ciu En-lai s-a ocupat în continuare de rezoluțiile ilegale ale Organizației Națiunilor Unite și s-a referit la o serie de fapte care atestă agresiunea Națiunilor Unite în Coreea. El a arătat că poporul chinez a fost unul din întemeietorii Organizației Națiunilor Unite, a sprijinit permanent scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite, iar faptul că majoritatea membrilor Organizației Națiunilor Unite, urmînd politica Statelor Unite, au lipsit Republica Populară Chineză de drepturile sale legitime în rîndurile Organizației Națiunilor Unite, constituie o flagrantă violare a Cartei și a dăunat prestigiului Organizației Națiunilor Unite.

Ciu En-lai s-a referit la faptul că rezoluțiile ilegale ale Națiunilor Unite nu pot constitui o bază pentru reglementarea pașnică a problemei coreene. Este datoria conferinței de la Geneva să creeze asemenea condiții care să permită poporului coreean să realizeze unitatea țării sale pe baza independenței păcii și democrației.

In acest scop trebuie să aibă loc alegeri în întreaga Coree, fără amestec străin, iar toate forțele armate străine să fie retrase din Coreea înainte de desfășurarea alegerilor.

Ciu En-lai și-a exprimat părerea că conferința trebuie să ia o hotărîre privind retragerea trupelor străine într-o anumită perioadă.

Problema unificării pașnice a Coreei, poate fi rezolvată numai pe baza unui acord reciproc între cele două părți ale Coreei.

Pentru a sprijini desfășurarea alegerilor pe întreaga Coree, delegația Republicii Populare Chineze e de părere să fie formată o comisie neutră compusă din reprezentanți ai Națiunilor care n-au participat la războiul din Coreea.

In acest scop delegația Republicii Populare Chineze propune următoarea adăugire la articolul 1, al propunerilor din 27 aprilie ale delegației Republicii Populare Democrate Coreene:

„Pentru a ajuta comisia pe întreaga Coree, în ținerea alegerilor pe întreaga Coree, pe baza legii electorale a întregii Coree în condiții de libertate, care să excludă intervenția străină, să se creeze o comisie formată din națiuni neutre, care să supravegheze alegerile pe întreaga Coree".

In încheiere Ciu En-lai a declarat că problema prizonierilor de război reținuți cu forța în iunie 1953 și ianuarie 1954, nu poate fi considerată închisă.

Ministrul de externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir care a luat apoi cuvîntul, s-a referit și el la faptul că hotărîrile ilegale privind Coreea, ale Organizației Națiunilor Unite, n-au fost recunoscute și nu pot fi niciodată recunoscute de poporul coreean pentru că ele nu țin seama de interesele sale naționale și sînt îndreptate spre instaurarea în întreaga Coree a clicii lui Li Sîn Man și a Statelor Unite.

Nam Ir a subliniat că prezența trupelor străine pe teritoriul coreean e incompatibilă cu organizarea unor alegeri libere pe întreaga Coree și unificarea țării pe baze democratice.

Ocupîndu-se de problema prizonierilor de război, reținuți cu forța, Nam Ir a arătat că soarta celor peste 48.000 de prizonieri ai forțelor coreeano-chineze nu poate fi considerată ca rezolvată.

Nam Ir a atras atenția asupra faptului că în constituirea unei comisii pe întreaga Coree, va trebui să se țină seama de particularitățile de dezvoltare diferită a celor două părți ale Coreei în ultimii ani.

In încheiere Nam Ir a exprimat acordul delegației Republicii Populare Democrate Coreene față de propunerea delegației Republicii Populare Chineze, privind crearea unei comisii formate din reprezentanți ai unor națiuni neutre pentru supravegherea alegerilor în întreaga Coree.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul lisînmanist, care după o lungă introducere în care a repetat calomniile la care s-a dedat și în ședințele precedente, a prezentat un așa-numit „nou" plan al delegației sale. Planul lisînmanist constituie de fapt reluarea propunerilor australiene prezentate la începutul conferinței, în privința alegerilor pe întreaga Coree.

După aceasta, ședința a luat sfîrșit.

Răspunsul generalului Li San Cio la scrisoarea membrilor suedez și elvețian ai Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului

KAISUNG 22 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 20 mai, generalul-locotenent Li San Cio, principalul delegat al părții coreeano-chineze în comisia militară de armistițiu a răspuns la scrisoarea din 7 mai a membrilor suedez și elvețian ai comisiei neutre de supraveghere a armistițiului, adresată comisiei militare de armistițiu.

Scrisoarea lui Li San Cio, trimisă potrivit instrucțiunilor părții coreeano-chineze, a fost adresată comisiei neutre de supraveghere a armistițiului.

In scrisoare se spune printre altele:

La 7 mai 1954 noi am primit scrisoarea membrilor suedez și elvețian din comisia neutră pentru supravegherea armistițiului, la care am dori să dăm următorul răspuns:

Membrii suedez și elvețian din comisie au declarat în scrisoarea lor, că „comandamentul Națiunilor Unite, în ceea ce îl privește, a avut încă de la început o largă viziune asupra obligațiilor sale și a creat echipe de inspecție alcătuite din reprezentanți ai statelor neutre, staționate la punctele de acces de pe teritoriul aflat sub controlul său militar, dîndu-le toate posibilitățile pentru efectuarea unui control deplin". Această declarație este în totală contradicție cu faptele. Din numeroasele rapoarte primite din partea echipelor de inspecție ale comisiei neutre de supraveghere a armistițiului staționate în Coreea de sud, precum și din cele două rapoarte adresate comisiei militare de armistițiu de către membrii polonez și cehoslovac din comisia neutră de supraveghere, respectiv la 15 și la 30 aprilie 1954, reies fapte convingătoare care dovedesc că comandamentul Națiunilor Unite a îngrădit și împiedicat prin toate mijloacele posibile activitatea echipelor neutre de inspecție în punctele de acces din Coreea de sud și că el nu numai că nu a prezentat nici un fel de înștiințări preliminare acestor echipe, așa cum prevede acordul de armistițiu și celelalte acorduri încheiate între cele două părți, dar nici nu a permis acestor echipe să facă inspecții pe bordul vaselor sau să deschidă lăzile, interzicînd chiar acestor echipe să intre în porturi pentru a-și îndeplini obligațiile.

Aceste fapte nu au fost niciodată tăgăduite pe față de către membrii suedez și elvețian din comisie și nici comandamentul Națiunilor Unite nu va îndrăzni să le nege pe față. Acest lucru dovedește că din cauza îngrădirilor și piedicilor premeditate pe care le punea permanent comandamentul Națiunilor Unite, echipele de inspecție ale comisiei neutre de supraveghere staționate în Coreea de sud nu au putut înfăptui așa-zisul „control deplin" în cadrul îndeplinirii obligațiilor lor legale în conformitate cu acordul de armistițiu.

Potrivit diferitelor rapoarte mai sus citate, comandamentul Națiunilor Unite a încălcat în mod grosolan condițiile respective ale acordului de armistițiu în ceea ce privește introducerea de avioane de luptă de diferite tipuri, ca întăriri, a refuzat să raporteze despre tipurile de avioane de luptă care erau introduse în scopul întăririi forțelor armate, ocolind punctele de acces stabilite; totodată el a refuzat să anunțe și să permită verificarea unei mari cantități de armament sub formă de piese detașate și de schimb pentru avioanele de luptă a automobilelor blindate, armamentului și munițiilor introduse în acest fel pentru a întări puterea militară și a menține instabilitatea armistițiului din Coreea. Aceste fapte sînt cunoscute celor patru membri ai comisiei neutre de supraveghere și membrilor echipelor de inspecție din Coreea de sud. Totuși, în prezent, cînd comandamentul Națiunilor Unite face tot posibilul pentru a periclita lucrările Comisiei neutre, la 4 mai 1954 membrii suedez și elvețian din comisie au prezentat comisiei militare de armistițiu o declarație comună în care denaturează faptele și încearcă prin frazeologie să le justifice, citează argumentele unilaterale ale comandamentului Națiunilor Unite și cer ca aceste acte ilegale ale comandamentului Națiunilor Unite „să fie aprobate". Nu putem să nu ne exprimăm regretul față de această poziție a membrilor suedez și elvețian din comisie, care știrbește demnitatea comisiei neutre de supraveghere.

La 15 aprilie 1954, comandamentul Națiunilor Unite a anunțat în mod unilateral că introduce în toate punctele de acces din Coreea de sud o „nouă procedură" de prezentare a rapoartelor cu privire la reîmprospătare și rotație și a obligat echipele neutre de inspecție să respecte această procedură. „Noua procedură" prevede ca aceste echipe să fie autorizate să inspecteze numai ceea ce li se va semnala, dar nu vor avea dreptul să inspecteze ceea ce nu li s-a indicat, că ele nu vor avea acces în orice parte a regiunii portului fără să fie însoțite de poliția militară și de ofițeri de legătură, că aceste echipe trebuie să raporteze rezultatele inspecțiilor autorităților portuare după fiecare inspecție.

Scopul acestei dispoziții este absolut limpede. Aceasta înseamnă că echipele neutre de inspecție nu vor putea examina fiecare nou transport de avioane de luptă, automobile blindate, armament și muniții, dacă comandamentul Națiunilor Unite nu va anunța această echipelor și nu va avea permisiunea nici chiar de a inspecta în mod liber, fără supravegherea poliției militare, încărcăturile care au fost semnalate echipelor. In ce privește încărcăturile a căror inspectare a fost autorizată înainte de a fi prezentate comisiei neutre de supraveghere, rezultatele acestei inspecții trebuie să fie comunicate autorităților portuare, pentru ca ele să-și dea avizul. Este limpede că introducerea așa numitei „proceduri noi" face ca existența echipelor neutre de inspecție în Coreea de sud să fie pur formală, iar activitatea lor de control să devină practic imposibilă.

In aceeași zi, adică la 15 aprilie, generalul Lacey, principalul delegat al părții comandamentului Națiunilor Unite în comisia militară de armistițiu a adresat comisiei neutre de supraveghere o scrisoare cuprinzînd declarații calomnioase, amenințări și atacuri la adresa acestei comisii. In această scrisoare el declara: „Comisia neutră de supraveghere a armistițiului paralizată în așa măsură încît ea nu poate să-și îndeplinească obligațiile stabilite în conformitate cu condițiile acordului de armistițiu" și a susținut că această comisie a fost lipsită de posibilitatea de a și îndeplini în viitor obligațiile. Asemenea afirmații arbitrare și neîntemeiate ale generalului Lacey cu privire la comisia neutră de supraveghere a armistițiului, precum și așa-numita „noua procedură" de prezentare a rapoartelor despre reîmprospătarea materialului de război și rotația trupelor, procedură introdusă de comandamentul Națiunilor Unite, demască în întregime planurile sinistre urzite de comandamentul Națiunilor Unite pentru a pune în primejdie existența comisiei neutre de supraveghere a armistițiului și a torpila astfel prevederile respective ale acordului de armistițiu. In aceste împrejurări, comisia neutră de supraveghere a armistițiului trebuie să întreprindă acțiuni unanime în scopul apărării acordului de armistițiu și al propriei sale existențe și să demaște în mod nepărtinitor încălcările necontenite ale acordului de armistițiu de către comandamentul Națiunilor Unite pentru a menține stabilitatea armistițiului în Coreea și a înlesni reglementarea pașnică a problemei coreene. Ea nu trebuie să ceară modificări în acordul de armistițiu, deoarece o astfel de acțiune ar încuraja planul trădător al comandamentului Națiunilor Unite de a torpila prevederile acordului de armistițiu privind comisia neutră de supraveghere și ar pune în primejdie existența comisiei, lovind astfel în însăși baza armistițiului în Coreea.

Din cele arătate mai sus rezultă că în strădunța ei de a apăra acordul de armistițiu din Coreea, de a apăra existența comisiei neutre de supraveghere a armistițiului, precum și dreptul ei de a-și îndeplini funcțiile legale, partea Armatei Populare Coreene și a voluntarilor chinezi nu poate în nici un caz să fie de acord cu propunerea membrilor suedez și elvețian ai comisiei de a se aduce modificări acordului de armistițiu și de a se schimba trei puncte de acces ale acestei părți — Cihoncin, Hinnam și Sinancio. De aceea, sînt împuternicit să resping această propunere. Considerăm că comisia neutră de supraveghere a armistițiului trebuie să continuie cu hotărîre îndeplinirea obligațiilor sale, ea trebuie să demaște pe larg și în modul cuvenit planul trădător al comandamentului Națiunilor Unite care are drept scop să pună în primejdie comisia neutră de supraveghere a armistițiului și să torpileze prevederile respective ale acordului de armistițiu; comisia trebuie să se pronunțe cu hotărîre împotriva acestui plan în așa fel încît să exercite presiuni asupra comandamentului Națiunilor Unite și a-l obliga să renunțe la acest plan. Aceasta este singura cale justă, care corespunde năzuinței spre stabilitatea armistițiului din Coreea și spre reglementarea pașnică a problemei coreene.

Li San Cio, general-locotenent al Armatei Populare Coreene, principalul delegat al părții Armatei Populare Coreene și a voluntarilor chinezi în comisia militară de armistițiu.

Scrisoarea membrilor polonez și cehoslovac ai Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în Coreea

PEKIN 22 (Agerpres). — China Nouă transmite: Recent, delegația S.U.A. la conferința de la Geneva a difuzat scrisoarea membrilor suedez și elvețian ai Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului, în care aceștia apără partea americană din Coreea, denaturînd faptele și aducînd acuzații false membrilor cehoslovac și polonez ai comisiei și propun să se aducă modificări acordului de armistițiu în Coreea. La 20 mai, membrii cehoslovac și polonez ai comisiei au adresat Comisiei militare de armistițiu în Coreea o scrisoare în care se spune printre altele: In rapoartele lor din 15 și 29 aprilie 1954 prezentate Comisiei militare de armistițiu în Coreea, membrii cehoslovac și polonez ai comisiei au semnalat încălcările grosolane ale acordului de armistițiu de către comandamentul Națiunilor Unite, care a îngrădit și a împiedicat activitatea echipelor de inspecție în punctele de acces de pe teritoriul aflat sub controlul lui Comandamentul Națiunilor Unite nu numai că nu a îmbunătățit condițiile pentru funcționarea efectivă a echipelor de inspecție așa cum a cerut în repetate rînduri în mod insistent Comisia neutră de supraveghere a armistițiului și unii membrii ai ei, ci dimpotrivă, de la 15 aprilie a început să îngrădească și mai strict funcționarea echipelor de inspecție. Comandamentul Națiunilor Unite a introdus o așa-numită „procedură nouă" și se amestecă în mod grosolan în competența Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului care în conformitate cu acordul de armistițiu, este singura în drept să conducă activitatea echipelor de inspecție. Comandamentul Națiunilor Unite a declarat că în viitor echipele de inspecție vor putea supraveghea și inspecta numai materialele militare anunțate și nu vor avea dreptul să supravegheze și să inspecteze materialele militare neanunțate. In acest fel, comandamentul Națiunilor Unite a făcut cu neputință ca echipele de inspecție să înfăptuiască supravegherea acolo unde vor dori.

Comandamentul Națiunilor Unite introduce materiale militare fără a informa despre aceasta Comisia neutră de supraveghere a armistițiului.

Membrii suedez și elvețian ai comisiei acuză în scrisoarea lor pe membrii cehoslovac și polonez ai Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului că din vina lor funcționarea echipelor de inspecție în punctele de acces din nord ar fi „lipsită de orice însemnătate reală". Or, ei nu pot cita nici un fapt care ar îndreptăți afirmațiile lor. Faptele arată însă că în afara efectuării inspecțiilor în baza informațiilor primite de la administrația punctelor de acces, echipele de inspecție pot înfăptui controlul după principiul sus-menționat — atît ziua cît și noaptea — fără nici un fel de „veto" din partea membrilor cehoslovac și polonez ai comisiei.

Documentele Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului dovedesc că partea coreeano-chineză, respectînd cu strictețe prevederile acordului de armistițiu, sprijină și colaborează prin toate mijloacele echipele de inspecție și a creat condiții care permit echipelor de inspecție să înfăptuiască în mod efectiv supravegherea și inspecția.

Pe baza numeroaselor date prezentate de Comisia neutră de supraveghere a armistițiului s-a stabilit în mod precis că comandamentul Națiunilor Unite, încălcînd acordul de armistițiu, introduce în Coreea o mare cantitate de materiale militare și că sub pretextul tocmai a acestei reîmprospătări pe scară largă, comandamentul Națiunilor Unite introduce ilegal întăriri militare în Coreea.

Membrii suedez și elvețian ai Comisiei nu numai că nu demască încălcările acordului de armistițiu săvîrșite de către comandamentul Națiunilor Unite, ci justifică și apără aceste acțiuni afirmînd că, deoarece în punctele de acces din sud este efectuată reîmprospătarea pe scară largă a materialelor militare, trebuie să se facă, în consecință, „o oarecare reducere".

De aceea, membrii cehoslovac și polonez ai comisiei obiectează cu hotărîre împotriva scrisorii membrilor suedez și elvețian, adresată Comisiei militare de armistițiu la 7 mai 1954, ca fiind incompatibila cu statutul membrilor Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului. Membrii cehoslovac și polonez ai comisiei se folosesc de acest prilej pentru a putea informa din nou Comisia militară de armistițiu, despre situația critică din punctele de acces aflate sub controlul comandamentului Națiunilor Unite — situație care s-a creat în urma îngrădirii serioase de către comandamentul Națiunilor Unite a activității echipelor de inspecție și cer din nou cu hotărîre ca partea Națiunilor Unite să pună capăt acestor îngrădiri și piedici și să dea posibilitate Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului de a înfăptui în mod efectiv supravegherea și inspecția în punctele de acces aflate sub controlul ei.

Salutul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S.

adresat Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene și C.C. al P.C. din Ucraina

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au adresat următorul salut Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Ucrainene, Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene și Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salută fierbinte pe muncitorii, colhoznicii, intelectualii, pe toți oamenii muncii din Republica Sovietică Socialistă Ucraineană și îi felicită cu prilejul marei sărbători naționale a popoarelor ucrainean și rus, sărbătoarea tuturor popoarelor frățești din U.R.S.S. — cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia.

Poporul ucrainean, care a luptat multe secole împotriva robiei străine, pentru reunirea cu poporul frate rus într-un stat rus unit, a văzut întotdeauna în fratele său de sînge — poporul rus — un apărător de nădejde și un aliat credincios. Poporul rus a acordat un sprijin permanent poporului ucrainean în războiul de eliberare pe care acesta l-a dus sub conducerea eminentului om de stat și comandant de oști, Bogdan Hmelnițki. Hotărîrea Radei de la Pereiaslav cu privire la reunirea Ucrainei cu Rusia a constituit o puternică manifestare a voinței poporului ucrainean iubitor de libertate, a avut o mare însemnătate progresistă. Reunirea cu Rusia a izbăvit poporul ucrainean de asuprirea șleahtei poloneze, a ferit Ucraina de invaziile permanente ale hoardelor tîlhărești a hanilor turco-tătari, a asigurat posibilitatea dezvoltării naționale a poporului ucrainean. Experiența istoriei a arătat că drumul unității și alianței frățești ales de popoarele rus și ucrainean a fost unicul drum just. Unirea celor două mari popoare slave a sporit forțele lor în lupta comună împotriva tuturor dușmanilor externi, împotriva moșierilor iobăgiști și a burgheziei, împotriva țarismului și robiei capitaliste. In această luptă s-a dezvoltat și s-a întărit prietenia de nezdruncinat dintre popoarele rus și ucrainean.

Poporul ucrainean a fost primul care a urmat poporul rus pe calea glorioasă a socialismului. Mînă în mînă, umăr la umăr oamenii muncii din Rusia și Ucraina au luptat pentru victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, au luptat cu arma în mînă pe fronturile războiului civil, au construit societatea socialistă, au apărat libertatea și independența patriei noastre în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

Constituirea statului ucrainean sovietic și stabilirea unei alianțe strînse a Ucrainei cu Rusia și celelalte republici sovietice, au însemnat un măreț triumf al politicii naționale leninist-staliniste, un triumf al principiilor de plinei egalități în drepturi și prieteniei popoarelor, una din cele mai mari înfrîngeri suferite de contrarevoluția burghezo-naționalistă, o înfrîngere a imperialismului internațional, care tindea să rupă Ucraina de Uniunea Sovietică și s-o transforme într-o colonie a sa.

Inflorirea Republicii Sovietice Socialiste Ucrainene, succesele ei în construcția economică și culturală dovedesc în mod grăitor măreața forță a orînduirii socialiste, a puternicei alianțe dintre clasa muncitoare și țărănime, a prieteniei de nezdruncinat și colaborării frățești dintre toate popoarele U.R.S.S. Incă în anii planurilor cincinale dinainte de război, Ucraina s-a transformat într-o puternică republică socialistă industrial-colhoznică, cu o industrie la un înalt nivel de dezvoltare, cu o agricultură mare, mecanizată, cu o cultură înaintată—națională în formă și socialistă în conținut. Războiul și ocupația germano-fascistă au pricinuit Ucrainei răni grele. Uzinele și fabricile, minele și centralele electrice, orașele și satele ei au fost transformate în cenușă și ruină. Intr-un timp scurt, poporul ucrainean prin munca lui eroică și cu ajutorul tuturor popoarelor U.R.S.S., nu numai că a atins dar și a lăsat mult în urmă nivelul dinainte de război al dezvoltării economiei naționale a Ucrainei.

In prezent, Ucraina Sovietică a devenit unul din cele mai mari state din Europa: industria ei puternică, agricultura ei înaintată, orașele și satele ei înfloritoare, remarcabilele realizări ale culturii și artei ei constituie un obiect de legitimă mîndrie patriotică a tuturor popoarelor sovietice. Sub mărețul steag al socialismului, poporul ucrainean și-a înfăptuit visul său secular, reunind toate păturile ucrainene într-un singur stat sovietic socialist ucrainean. Impreună cu toate popoarele frățești ale U.R.S.S. poporul ucrainean, sub conducerea Partidului Comunist, obține noi victorii în munca pașnică constructivă, pășește ferm înainte pe calea comunismului, aduce o mare contribuție la cauza luptei pentru pace în întreaga lume. Remarcabilele succese dobîndite de poporul ucrainean în construcția de stat, economică și culturală, constituie un exemplu însuflețitor pentru toate popoarele libere, care au pășit pe calea creării unei vieți noi, socialiste, popoare care s-au unit în lagărul invincibil al socialismului și democrației.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice își exprimă ferma convingere că muncitorii, colhoznicii, intelectualii din Ucraina Sovietică vor da pilde înalte de muncă plină de abnegație și de inițiativă creatoare în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Partid și Guvern pentru dezvoltarea mai departe a industriei grele, pentru un avînt vertiginos al agriculturii și al producției obiectelor de consum popular, pentru ridicarea permanentă a bunăstării poporului.

Urăm gloriosului popor ucrainean noi succese în lupta mărcată a întregului popor pentru triumful comunismului!

Să trăiască și să înflorească Republica Sovietică Socialistă Ucraineană!

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele ucrainean, rus și toate popoarele țării noastre — chezășia sigură și de nădejde a independenței și libertății lor naționale, a înfloririi și fericirii lor!

Trăiască marea noastră Patrie — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — puternicul bastion al păcii în întreaga lume!

Sub conducerea Partidului Comunist, înainte, spre victoria comunismului!

PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.
CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.
COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

Ordinul Ministrului Apărării al U.R.S.S.

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite Ordinul Ministrului Apărării al U.R.S.S.:

Tovarăși soldați și matrozi, sergenți și cartnici!

Tovarăși ofițeri, generali și amirali!

Efectivul Forțelor Armate al U.R.S.S., împreună cu întregul popor sovietic marchează cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia ca un eveniment istoric remarcabil, ca o mare sărbătoare națională a popoarelor ucrainean și rus și a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice.

Vă felicit cu prilejul sărbătorii întregului popor — cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia.

In cinstea prieteniei frățești indestructibile a popoarelor U.R.S.S. ordon:

Să se organizeze la 23 mai o paradă a trupelor și să se tragă în semn de salut 20 de salve de artilerie în capitala Ucrainei Sovietice — Kiev, în orașele Harkov, Pereiaslav-Hmelnițki, Lvov și în orașele — erou Sevastopol și Odessa.

La 30 mai să se organizeze în capitala Patriei noastre — Moscova, o paradă a trupelor și să se tragă în semn de salut 20 de salve de artilerie.

Trăiască marea noastră Patrie — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste!

Trăiască prietenia frățească dintre popoarele țării noastre — izvorul forței și puterii statului socialist multinațional!

Să trăiască și să se întărească Forțele Armate Sovietice încununate cu gloria victoriilor — forțe ce stau de strajă păcii și securității Patriei noastre!

Trăiască Guvernul Sovietic!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, marea forță inspiratoare și conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

Ministrul Apărării al U.R.S.S.,
Mareșal al Uniunii Sovietice,
N. A. BULGANIN

Frontul Național Unit din Patet-Lao sprijină propunerile delegației R. D. Vietnam la conferința de la Geneva

ȘANHAI 22 (Agerpres). — După cum transmite Agenția Vietnameză de Informații, secretarul general al Frontului Național Unit din Patet-Lao, Fumi Vong Vișî, a făcut la 15 mai o declarație în care, în numele tuturor membrilor Frontului Național Unit din Patet-Lao, salută și sprijină propunerile prezentate de șeful delegației Republicii Democrate Vietnam, Fam Van Dong, la conferința de la Geneva în problema restabilirii păcii în Indochina.

In legătură cu evacuarea prizonierilor de război răniți de la Dien Bien Fu

GENEVA 22 (Agerpres). — In zilele de 19 și 20 mai, de la Dien Bien Fu au fost evacuați cu avionul 129 de prizonieri de război răniți. Acest lucru a fost posibil datorită solicitudinii Armatei Populare Vietnameze și în ciuda faptului că colonialiștii francezi au încălcat prevederile acordului pentru evacuarea răniților bombardînd puncte situate la 3 km. de Dien Bien Fu.

Relatînd aceste fapte, Agenția Vietnameză de Informații arată că la 19 mai, înaltul comandament vietnamez a permis helicopterelor și avioanelor ușoare franceze să aterizeze la Dien Bien Fu pentru a ridica 81 de prizonieri răniți și a-i duce la Hanoi.

In dimineața zilei de 20 mai, înaltul comandament vietnamez a permis părții franceze să evacueze alți 48 de prizonieri răniți.

Francezii au întreprins raiduri aeriene deasupra șoselei nr. 41, care leagă Dien Bien Fu cu Sonla și au bombardat regiunea Himlon, situată la 3 km. de Dien Bien Fu, încălcînd în mod flagrant acordul.

Inainte de a părăsi Dien Bien Fu, prizonierii de război răniți au exprimat cu adîncă emoție mulțumiri înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze pentru îngrijirea acordată de către medicii și infirmierele serviciului medical vietnamez.

Avioanelor americane cu armament pentru Indochina li s-au interzis zborul deasupra Egiptului

CAIRO 22 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță ziarele „Al-Gumhuria" și „Ahbar El-Iaum", guvernul Egiptului a interzis ca avioanele americane transportînd trupe, armament și echipament pentru armata franceză care luptă împotriva popoarelor Indochinei, să zboare deasupra teritoriului țării.

Cu o lună în urmă — scrie ziarul „Al Gumhuria" — guvernul egiptean i s-a cerut să autorizeze avioanele americane care se îndreaptă spre Indochina să treacă deasupra teritoriului Egiptului. Această cerere a fost însă „respinsă în mod ferm și categoric".

Ziarul „Ahbar El-Iaum" scrie că răspunsul a fost dat personal de primul ministru al Egiptului, Gamal Abdel Naser.

In preajma deschiderii Consiliului Mondial al Păcii

BERLIN 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La Berlin, se apropie de sfîrșit ultimele pregătiri în vederea apropiatei Sesiuni extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii.

Incep să sosească primii delegați din diferite țări. La 20 mai, reprezentanții Consiliului german al luptătorilor pentru pace au întîmpinat pe Iositaro Hirano, președintele Comitetului Executiv al Comitetului japonez pentru apărarea păcii și pe membrii delegației indiene, sosiți la sesiune.

La 21 mai a sosit la Berlin delegația Comitetului popular chinez pentru apărarea păcii în frunte cu Go Mo-jo și delegația Vietnamului condusă de Le Din Tam, președintele Comitetului vietnamez pentru apărarea păcii. Presa anunță că sînt în drum spre Berlin delegațiile luptătorilor pentru pace din Republica Populară Democrată Coreeană, Birmania, Australia, Ceylon și alte țări.

Totuși, din diferite motive, o serie de delegați și oaspeți nu vor putea sosi la data fixată anterior pentru deschiderea sesiunii și, din această cauză, potrivit celor comunicate de Heinz Wilmann, secretarul general al Consiliului german al luptătorilor pentru pace, s-a hotărît să se amîne deschiderea sesiunii de la Berlin a Consiliului Mondial al Păcii pentru 24 mai.

Poporul german acordă o deosebită importanță apropiatei sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii. In cadrul pregătirilor în vederea sesiunii, în orașele și satele din Republica Democrată Germană, precum și din Germania occidentală au avut loc adunări și mitinguri ale oamenilor muncii la care au luat cuvîntul cunoscuți activiști politici și pe tărîm social, participanți activi ai mișcării pentru pace. La aceste adunări și mitinguri, oamenii muncii germani au adoptat cu mare entuziasm rezoluții și apeluri care cheamă poporul german să lupte din toate puterile pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru restabilirea unității Germaniei pe o bază democratică și pașnică.

★

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 mai a părăsit Moscova îndreptîndu-se spre Berlin delegația sovietică care participă la sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, care se deschide la 24 mai.

Delegația este condusă de Nikolai Tihonov, președintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii. Din delegație fac parte 12 persoane printre care: poetul Alexei Surkov, academicianul Alexandr Oparin, Nikolai, mitropolit de Krutița și Kolomna și alții.

—o—

Lupta studenților sud coreeni pentru drepturile lor

PHENIAN 22 (Agerpres). — Agenția Centrală Telegrafică Coreeană transmite: Referindu-se la o informație a ziarului sud-coreean „Seul Sinmun", postul de radio Phenian transmite că studenții Școlii superioare de energetică din Coreea de sud au declarat grevă cerînd „restituirea imediată a clădirilor școlare ocupate de armata americană".

Poliția lisînmanistă instigată de americani a operat numeroase arestări în rîndurile studenților.

Acțiunea studenților de la Școala superioară de energetică care au cerut restituirea clădirilor școlare a fost sprijinită de asemenea de studenții institutului „Kore Tehak" din Seul.

Potrivit celor relatate de revista sud-coreeană „Himan", elevii de la școala tehnică medie de pedagogie au declarat grevă în semn de protest împotriva politicii duse de clica lisînmanistă și de autoritățile militare americane. Membrii delegației studențești care urma să transmită administrației revendicările greviștilor, au fost arestați și supuși unor torturi bestiale. Studenții continuă însă greva. Lupta lor se bucură de simpatia și sprijinul populației sud-coreene.

—o—

Cu privire la meciul de fotbal R. P. Ungară—Anglia

BUDAPESTA 22.

(De la trimisul special al Agenției Agerpres). — Peste 100.000 de spectatori vor asista astăzi pe Stadionul Popular din Budapesta la ediția a doua a meciului care va pune din nou față în față echipele R.P. Ungare și Angliei. In Capitala R.P. Ungare se fac ultimele pregătiri în vederea acestui eveniment sportiv, așteptat cu interes deosebit de întreaga lume sportivă. Aproape un milion de cereri de bilete au fost prezentate Comitetului maghiar pentru cultură fizică și sport, dar organizatorii desigur că nu au putut să le satisfacă. Cu toate acestea toți locuitorii Budapestei vor putea să urmărească desfășurarea jocului acasă, în jurul aparatelor de radio, pe marile bulevarde și în piețele Capitalei unde au fost instalate difuzoare. Interesul excepțional manifestat în toate țările față de această întîlnire este ilustrat de faptul că ea va fi transmisă pe posturile de radio a 10 țări. La Budapesta au sosit radioreporteri din Anglia, Austria, Olanda, R. D. Germană, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R.P.R., R.P. Bulgaria, Italia și bineînțeles că Szepeszi, cunoscutul crainic maghiar, va fi și de data aceasta prezent.

In ultimele zile au sosit la Budapesta trenuri speciale venind de la Londra și Paris ca și din țările vecine. 300 de ziariști de la cele mai mari cotidiane din Europa se află în Capitala R.P. Ungare pentru a relata desfășurarea jocului.

Fotbaliștii maghiari așteaptă bine pregătiți acest joc pe care îl consideră totuși destul de greu.

In cadrul ședinței tehnice care a avut loc s-a hotărît ca în cursul jocului să poată fi schimbat numai portarul.

Ferenc Pușkaș, căpitanul echipei maghiare, a declarat: „Echipa noastră e bine sudată, dar fără a se afla la nivelul din toamna trecută. Vom căuta să ne comportăm la înălțime pentru a reedita victoria de la Wembley".

La rîndul său Billy Wright, căpitanul echipei engleze, a spus: „Sper că o să facem un joc frumos. Consider că echipa noastră e mai bună decît cea de anul trecut. La Belgrad linia de atac nu a dat satisfacție, dar mîine ne prezentăm cu o linie ofensivă înnoită".

Formațiile echipelor sînt următoarele:
R. P. Ungară: Grosics—Buzanski, Lorant, Lanțoș—Bozsik, Zakarias—Toth II, Kocsis, Hidegkuti, Pușkaș, Czibor.

Anglia: Merrick—Stanniford, Owen, Byrne—Wright, Dickinson—Harris, Sewel, Jezzard, Broadis, Finney.

Jocul va începe la ora 17,30 și va fi condus de arbitrul italian Bernardi, ajutat la tușă de Massi și Pierri (Italia).

Intîlnirea de fotbal dintre echipele R. P. Ungare și Angliei va fi transmisă pe posturile noastre de radio cu lungimile de undă de 351 m., 1935 m., 397 m. și 261 m., în jurul orei 17,30.

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00. DIFUZAREA Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii